ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 178 (4678) СЕРЕДА, 23 ВЕРЕСНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Уряд гарантує оплату боргів «Нафтогазу»

Україна надасть беззастережні гарантії в рамках реструктуризації зовнішнього боргу «Нафтогазу». **Про це повідомляється у прес-релізі українського Мінфіну.** Гарантію буде надано після досягнення «Нафтогазом» домовленостей із кредиторами.

При цьому термін погашення реструктурованої заборгованості, на яку поширюватимуться гарантії, має становити близько п'яти років. Цей термін вказано для врегулювання державних зовнішніх зобов'язань України. Загальний обсяг зовнішнього боргу «Нафтогазу» нині становить 1,7 мільярда доларів. З них 500 мільйонів припадає на єврооблігації, що повинні бути погашені 30 вересня. У липні Кабінет Міністрів України доручив «Нафтогазу» почати переговори про реструктуризацію півмільярдного боргу перед власниками єврооблігацій. Однак інвестори висловили своє невдоволення спробою компанії і керівництва країни відстрочити виплату боргів.

КОРОТКО

❒ 25 вересня в рамках 64-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку відбудеться засідання «Україна — трійка ЄС» на рівні міністрів закордонних справ.

❒ В АРК оголошено штормове попередження у зв'язку з високою небезпекою пожеж у лісовій місцевості, **повідомляє Головне управління МНС України в Криму.**

РОБОТУ РОЗБЛОКОВАНО, але до компромісу ще далеко

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 22 ВЕРЕСНЯ

Законотворчу роботу парламенту було нарешті розблоковано. Депутати домовилися розглядати першим питанням законопроекти, на яких наполягала Партія регіонів, — про зростання соціальних стандартів,

прожиткового мінімуму, мінімальної зарплати та пенсій. Але політичне напруження в сесійній залі не спадало.

Після виступів від фракцій Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував змінити спосіб голосування — не картками за допомогою електронної системи «Рада», а шляхом підняття рук. Цю пропозицію не було сприйнято однозначно.

➤СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

Молодь обирає здоровий спосіб життя і «Голос України»

Донеччанин В'ячеслав Голозубов **(на знімку)** читає «Голос України» кілька років. Раніше брав газету у знайомих чи в бібліотеці, а нині передплатив видання на цілий рік. — Подобається те, що газета подає не «смажені» факти, а інформацію для роздумів — розповів нам В'ячеслав. — Заочно знаю багатьох журналістів «Голосу України»: пишуть влучно, цікаво. Хотілося б зустріти побільше тем, близьких нам, молодим». Наш співрозмовник є координатором проектів Всеукраїнської школи журналістського мистецтва «Голос молоді», і публікації з парламентського видання часто обговорюють на засіданнях. Приз читачеві — набір косметики для чоловіків — вручила наш давній друг і партнер, голова Донецького інформаційно-просвітницького екологічного центру «Покоління XXI» Ганна Кльонова. «І наш центр, і «Голос України» пропагують здоровий спосіб життя, особливо серед молоді, — відзначила Ганна Григорівна. — Адже це — майбутнє нашого суспільства», **повідомляє Ірина ОЛЬШАНСЬКА.**

Фото Олексія БУДЬКА.

ПОДІЇ

З кременчуцької гімназії госпіталізують вже й дорослих

Про це «Голосу України» повідомили в пресслужбі прокуратури Полтавської області.

Нагадаємо, 21 вересня прокурор Кременчука порушив кримінальну справу за фактом масового отруєння учнів місцевої гімназії №6, звідки від 16 вересня в лікарні доставляють дітей з підозрою на харчове отруєння і дизентерію. Справу порушено за статтею «недбалість» і «неналежне виконання обов'язків з охорони життя і здоров'я дітей».

На вчорашній ранок в інфекційній лікарні міста перебували з діагнозом «дизентерія» 34 школярі. А напередодні до них приєдналися і два дорослі співробітники гімназії.

Бабин Яр потрапив під план забудови готелями

У Києві до 2020 року заплановано забудувати готелями десятки парків і зелених зон. Про це заявляє фракція БЮТ у Київській міській раді з посиланням на додатки до рішення сесії Київради від 17 вересня про затвердження схеми розташування готелів. Депутати зазначають, що відповідне рішення підтримали 67 депутатів Київради. БЮТ заявляє, що під загрозу «бетонування» потрапили, зокрема, Бабин Яр, парки «Дружби народів», «Дубки», «Наводницький», «Березовий гай», територія біля Дендросаду, зелена зона біля проспекту Академіка Палладіна та інші.

На сьогодні в Києві функціонує 125 готелів приблизно на 17 тис. місць. До 2012 року передбачається ввести в експлуатацію 28 готелів, що забезпечить показник 10—12 місць на 1 тис. жителів. До 2020 року цей показник планується довести до рівня 22—25 місць на 1 тис. мешканців. Це забезпечать ще 200 закладів готельного господарства на 80 тис. місць, чи 37 тис. номерів. Нині проекти перебувають у стадії розробки й оформлення прав на землю.

Грип не спить

Грип крокує країною. Лише за минулий тиждень зареєстровано понад 35 тисяч хворих. Серед них майже 20 тисяч дітей віком від 7 до 14 років. «Ми поки що не кажемо про епідемію, бо не перетнули епідеміологічного порогу, — зауважив на прес-конференції директор Українського центру грипу Олександр Гриневич. — Пік захворювання, за нашими прогнозами, слід очікувати в жовтні — на початку листопада». За його словами, на тлі сезонного грипу можливий спалах пандемічного грипу.

Водночас, як зазначила перший заступник головного державного санітарного лікаря України Людмила Мухарська, Міністерство охорони здоров'я робить усе можливе для профілактики вірусного захворювання у країні. «Не треба лякатися слова пандемія. В Україні ще є час, щоб захистити людей від цієї напасті», — сказала вона, додавши, що нині ведеться постійний моніторинг циркуляції збудника захворювання, **передає Наталя ОВДІЄНКО.**

Роботу розблоковано...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 22 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Заступник голови фракції Партії регіонів Ганна Герман стверджувала: триває звичайне засідання парламенту, тож немає підстав змінювати процедуру прийняття рішень, і голосування має відбуватися у звичайному режимі. А лідер фракції БЮТ Іван Кириленко заявив: біло-сердечні підтримають пропозицію про зміну способу голосування, але «в театрі абсурду не братимуть участі», бо соціальні законопроекти в авторстві регіоналів — «божевільні». «НУ—НС» також підтримав пропозицію В. Литвина. А лідер КПУ Петро Симоненко закликав проголосувати проекти соціальних законів у пакеті з законопроектами про мораторій на зростання цін на товари першої необхідності, житлово-комунальні послуги, ліки тощо.

За проект постанови про зміну способу голосування щодо законопроектів про підвищення розміру державних соціальних стандартів проголосували 240 депутатів. Фракція Партії регіонів не голосувала.

Парламентарії розглянули три проекти законів про зростання соцстандартів — литвинівця Олега Зарубінського, регіоналів Михайла Папієва та Олександра Пеклушенка. О. Зарубінський пропонував підвищити прожитковий мінімум з 1 листопада 2009 року до 701 грн., з 1 січня 2010 р. — до 825 грн., а до кінця 2010 р. — до 875 грн. А мінімальну зарплату збільшити з 1 листопада до 744 грн., з 1 січня — до 860 грн., до кінця 2010 р. — до 922 грн. Депутат переконував, що цифри, які нині закладено до прожиткового мінімуму, «не сумісні із поняттями життя та прожитковий», не забезпечують не лише соціальні, а й фізіологічні потреби людини. Парламентарій також нагадав, що за Європейською соціальною хартією мінімальна зарплата має становити 2,5 прожиткового мінімуму. Однак Україна не квапиться ратифіковувати цю хартію.

Згідно із законопроектом Михайла Папієва, з 1 січня 2010 року розмір мінімальної зарплати має становити 930 грн., з 1 квітня — 945 грн., з 1 жовтня — 980 грн., з 1 грудня — 1000 грн. А в поточному році мінімальна зарплата має зрости з 1 жовтня до 865 грн., з 1 грудня — до 900 грн. Прожитковий мінімум з 1 жовтня має становити 897 грн., з 1 січня — 925 грн., з 1 квітня — 938 грн., з 1 липня — 957 грн., з 1 жовтня — 983 грн. «Уряд звітує, що грошей немає. Гроші є. Прозвітуйте, будь ласка, куди воно поділися», — закликав М. Папієв, представляючи свій законопроект.

Олександр Пеклушенко пропонував ще кардинальніші цифри: збільшити прожитковий мінімум з 1 вересня 2009 р. до 1635 грн., мінімальну зарплату — до 1500 грн., а з 1 грудня мінімальна зарплата, за його підрахунками, має становити 1750 грн. Депутат обрахував ці цифри так: помножив мінімальний споживчий кошик на ті ціни, які сьогодні є на ринках і у магазинах. І заявив, що співавтором цього законопроекту «можна вважати Юлію Тимошенко».

Уряд переконував у тому, що сьогодні підвищити істотно зарплати і пенсії нереально, і це призведе до зростання інфляції та подальшого стрибка цін. В. о. міністра фінансів Володимир Матвійчук заявив, що ціна питання про зростання соціальних стандартів — до 470 мільярдів гривень. А таких грошей у держави немає. Підвищення розміру мінімальної зарплати, за його словами, призведе до закриття підприємств або ж до звільнення щонайменше 20 відсотків працівників.

Під час обговорення кожна політична сила міцно стояла на своїх позиціях. Регіонали наполягали на результативному голосуванні з підвищення соціальних стандартів і пропонували повернутися до голосування у звичайному режимі. «Ми знаємо, де є ресурси, нам треба спонукати уряд, щоб він займався реальним сектором економіки. У нас є резерви, є ресурси, треба об'єднатися і в першу чергу допомогти людям», — переконував Ярослав Сухий. Михайло Папієв продемонстрував порівняльну таблицю: скільки продуктів і товарів першої необхідності можна було придбати за мінімальну пенсію і зарплату рік тому і зараз — у півтора рази менше. І як аргумент навів те, що європейські країни підвищують зарплати й пенсії, а Україна за рівнем оплати праці серед європейських країн посідає передостаннє місце.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ярослав Джоджик, Юрій Костенко, Юрій Ключковський.

Комуністи вирішили голосувати за всі подані законопроекти у першому читанні. Натомість бютівці голосувати «за» не збиралися. Іван Кириленко вибачився перед людьми за те, що зараз немає змоги суттєво підвищити зарплати і пенсії; він запевнив, що уряд працює над зростанням соціальних нормативів, але з реальних, а не популістських джерел, пропонуючи встановити податок на нерухомість, дорогі авто тощо. Литвинівці закликали громадян «не вірити тим, хто страждає за людей через вікно «Мерседеса» чи з заблокованої трибуни, і підтримали проект О. Зарубінського. В «НУ—НС» думки депутатів, як зазвичай, лунали різні. «Соціальні питання давно стали розмінною монетою для політиканів», — стверджував В'ячеслав Кириленко. «Економити треба не на соціальних стандартах, а на зайвих адміністративних видатках, зменшення тиску на економіку дасть значно більше користі, аніж придушення соціальних стандартів», — зазначила Ксенія Ляпіна.

Підсумовуючи дискусію, глава парламенту Володимир Литвин нагадав, що частка заробітної плати у собівартості продукції у нас чи не найнижча серед європейських країн — на одиницю заробітної плати український робітник приносить роботодавцю утричі більше доходів, аніж за кордоном. «І це повинні взяти до уваги всі уряди — які були, є і які будуть, — підкреслив В. Литвин. — Нам не потрібно змагатися у тому, хто більше любить людей, а треба вийти на позитивний сценарій нашої діяльності». Голова Верховної Ради також зауважив, що рішення парламенту про зміну способу голосування вже скасувати не можна. В. Литвин поставив на голосування проект рішення про продовження ранкового засідання до встановлення результатів голосування з питання, що розглядалося, але за це проголосували лише 177 депутатів. Отож голосування за законопроекти про соціальні стандарти було перенесено на вечірнє засідання.

Під час пленарного засідання у дипломатичній ложі перебувала велика група колишніх депутатів Європейського парламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

Проблема — легітимність майбутніх президентських виборів

Ключовою проблемою майбутніх президентських виборів в Україні має стати забезпечення їх легітимності, наголошує Голова Верховної Ради України Володимир Литвин **(праворуч)**.

Під час зустрічі в понеділок з делегацією Європейської асоціації колишніх членів Європарламенту на чолі з президентом Асоціації, екс-головою Європейського парламенту Хосе Маріа Джіль Роблесом В. Литвин пояснив, що проведення демократичної, прозорої виборчої кампанії, забезпечення її легітимності на всіх етапах дозволить Україні в подальшому «здійснювати адекватну політику».

Голова Верховної Ради України зазначив, що наразі Україна «переживає момент істини». «Вибори повинні забезпечити перехід України в нову якість, — сказав він. — Президентська кампанія — це проблема вибору країни». При цьому В. Литвин наголосив на незмінності курсу нашої держави на дотримання демократичних стандартів.

Голова Верховної Ради України підкреслив, що його «цікавить не стільки результат виборів, а що буде з Україною і людьми після них». В. Литвин при цьому висловив жаль з приводу відсутності «толерантності й здатності до компромісу серед основних політичних гравців». Компроміс, сказав він, можливий за умови «рівноваги політичних сил і усвідомлення спільної відповідальності», зазначивши, що неодноразово пропонував Президенту України і Прем'єр-міністру України разом із парламентом «розпочати діалог, знайти спільну мову і працювати разом над розв'язанням спільних проблем». «Усі внутрішні проблеми ми повинні розв'язувати самостійно і не дивувати світ з'ясуванням стосунків на всіх рівнях. Нам всім необхідно працювати над тим, щоб Україна була цивілізованою державою», — сказав він.

В. Литвин також висловив стурбованість з приводу «спроб зруйнувати інститут парламентаризму в Україні». Він пояснив, що блокування роботи парламенту з вимогою ухвалити закон про підвищення соціальних стандартів в редакції, запропонованій фракцією Партії регіонів, є «тільки приводом, щоб не було працюючого інституту, який оцінюватиме перебіг передвиборної кампанії і прийматиме необхідні рішення». «Простежується така закономірність: прийняти для себе закон про вибори Президента і зруйнувати інститут парламентаризму, щоб забезпечити необхідний результат з використанням різного роду технологій», — зазначив В. Литвин, додавши, що з огляду на це він докладає значних зусиль, аби парламент працював, «формуючи колективну волю і реалізовуючи ту політику, яка потрібна Україні».

Відповідаючи на запитання членів делегації, Голова Верховної Ради України висловив думку, що європейське товариство під час президентської кампанії може допомогти Україні «рівним ставленням до кандидатів і об'єктивною оцінкою». «Вибори — це домашня робота, і нам її треба виконати так, як це робиться кожною нормальною європейською країною», — підсумував він, висловивши сподівання, що діалог між гілками влади буде налагоджено, і «ми з честю витримаємо цей іспит — президентські вибори».

В. Литвин також зазначив, що в Україні високо цінують роботу Асоціації, і висловив переконання, що досвід європарламентаріїв, їхні авторитет і знання європейських процесів мають бути використані в Україні. «Переконаний, що ваші зустрічі під час візиту сприятимуть утвердженню спільної відповідальності Верховної Ради за майбутнє України», — сказав він.

***

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголошує, що український народ і політики одностайні в питанні європейського вибору України, а євроатлантичні перспективи наразі не є актуальними.

«Наші політики одностайні щодо європейських перспектив України, і ця ідея позитивно сприймається всіма регіонами країни», — сказав В. Литвин, відповідаючи на запитання членів делегації Європейської асоціації колишніх членів Європарламенту на чолі з президентом Асоціації, екс-головою Європейського парламенту Хосе Маріа Джіль Роблесом під час зустрічі у понеділок. При цьому В. Литвин наголосив, що представникам української влади необхідно «скерувати свою енергію не на виголошення декларацій про європейський вибір, а на забезпечення європейських стандартів всередині країни».

«Ми зацікавлені в Угоді про асоціацію, але це можливо, коли ми будемо передбачуваними і матимемо європейські стандарти, — підкреслив він. — Нам необхідно зосередитися на практичній роботі всередині країни».

Водночас Голова Верховної Ради України не вважає актуальним питання вступу України до НАТО. За його словами, політика держави повинна співвідноситися з настроями людей, оскільки у протилежному випадку «вона непродуктивна». Проблема НАТО, пояснив В. Литвин, «розпалює народ, і, очевидно, що розкол у суспільстві нікому не потрібен». Окрім цього, нагадав він, «є чіткі сигнали» з боку Альянсу про неможливість вступу України до цієї організації найближчим часом. «Навіщо стукати в закриті двері?» — запитав керівник українського парламенту.

На думку В. Литвина, реальною гарантією безпеки України має стати набуття Будапештським меморандумом статусу політико-правового документа.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Із виступів представників фракцій

Валерій БАРАНОВ (Блок Литвина):

— Розквітли чвари і боротьба за владу декількох особистостей. А народні депутати та громадяни країни — заручники цієї боротьби. Треба нарешті об'єднатися і ліквідувати порочну партійну систему виборів, яка завела державу в глухий кут. Наша фракція підтримує ініціативу Голови Верховної Ради України Володимира Литвина не виплачувати зарплату депутатам у дні прогулів, хто не хоче працювати, нехай не ходить до парламенту.

Однозначно існують проблеми з соціальними стандартами, з прожитковим мінімумом, але давайте вирішувати їх цивілізовано. Бюджет не може бути досконалим. Хоча вперше він спрямований на інтереси органів місцевого самоврядування, а отже, і простих людей. Треба розпочати розглядати бюджет, зробити аналіз його доходів і видатків, внести розумні пропозиції, обрахувати дефіцит бюджету і зосередитися на розробці заходів із наповнення доходної частини.

Фракція вважає за необхідне провести спеціальне засідання Верховної Ради з обговорення ситуації у державі. Треба запросити перших осіб держави, нехай вони висловлять свої пропозиції щодо подолання проблем.

Микола АЗАРОВ (Партія регіонів):

— Державний бюджет — це вагомий інструмент стабілізації соціально-економічного розвитку, але в руках ефективного уряду. А в руках невмілого уряду — це головний інструмент дестабілізації країни, головний інструмент краху економіки. Доходи нинішнього бюджету не будуть виконані приблизно на 40 мільярдів гривень. Скільки ще країна може жити порожніми обіцянками і безвідповідальністю? За останні два роки економіку доведено до останньої стадії деградації. Машинобудування на половину зупинено, у хімічному виробництві товарообіг скоротився на 30%, будівництво рухнуло на 54%, національна валюта знецінилася більш як на 80%, бензин удвічі дорожчий. Це світові рекорди. Таких збитків держава зазвичай зазнає під час війни. Люди працюють на скороченій зарплаті, неповний робочий день, у вимушених відпустках за власний рахунок. У результаті купівельна спроможність населення зменшилася майже на 20%. Тож що про це говорить уряд, представляючи бюджет на 2010 рік? Вони кажуть, що наступного року доходи бюджету збільшаться на 60 мільярдів, або на 42%. За рахунок чого майже двократне підвищення доходів, якщо палець об палець не вдарили, щоб люди більше заробляли? Яке диво повинно статися, щоб уряд міг виконати цей стахановський бюджет? Це не бюджет, це абсурд, авантюра. Доходи бюджету суттєво завищені, а видатки абсолютно нереальні.

Петро ЦИБЕНКО (фракція Комуністичної партії):

— Сьогодні всі, кому дорогі ветерани і творці великої перемоги над фашизмом, відзначають День партизанської слави. Від імені фракції КПУ хотів би вклонитися цим сміливим, мужнім людям за їхній гідний вклад у перемогу і побажати їм здоров'я, щастя, добробуту і всього найкращого. Хочу ще раз нагадати, що 1 жовтня відзначається Міжнародний день людей похилого віку, а в Україні ще й День ветеранів. Як голова Організації ветеранів України хотів би звернутися до всіх із проханням та пропозицією гідно відзначити цю подію.

Фракція КПУ наполягає на пакетному голосуванні законопроектів щодо підвищення мінімальної зарплати, прожиткового мінімуму та мораторію на зростання цін і тарифів. Лише піднявши зарплати та заморозивши ціни на товари першої необхідності, ліки, житлово-комунальні послуги можна компенсувати падіння соціальних стандартів і забезпечити реальне, а не номінальне зростання доходів громадян. Бо інакше за підвищенням соціальних стандартів неминуче настане зростання цін, а гроші перекочують у кишені власників.

Микола МАРТИНЕНКО (фракція «НУ—НС»):

— Сьогодні найбільше полемічних списів ламається навколо проекту держбюджету України на 2010 рік. Але є аксіоми, з якими не посперечаєшся. Країна не може жити без реального бюджету, тому держбюджет-2010 потрібно приймати. Його чекають люди, і виборча кампанія не повинна стояти на перешкоді економіки та боротьби з кризою. Слід усвідомлювати, що перед Кабміном стояло надскладне завдання — визначити оптимальні параметри бюджету було непросто навіть у часи, коли не було виборів і економічної кризи. Зараз ситуація принципово інша й дуже важка. Але уряд зробив усе можливе для підготовки такого бюджету, який не лише послабить наслідки кризи, а й сприятиме оздоровленню економіки країни. А окремі бюджетні цифри можуть уточнюватися і коригуватися до першого і другого читанні у Верховній Раді. Через наближення виборів від опозиції лунає дедалі жорсткіша риторика. Але слова словами, а про діло, про економіку забували не можна. Якщо в опозиції є розумні альтернативні ідеї, то ласкаво просимо. Але не потрібно під новим соусом піарити старі нереалістичні ідеї. Прийняття пропозицій Партії регіонів про збільшення одразу вдвічі мінімальних пенсій і зарплат негативно вплинуло б на економічну ситуацію.

Окрім бюджету та соціальних законів також чекає на розгляд низка економічних законопроектів.

Микола ТОМЕНКО (фракція Блоку Юлії Тимошенко):

— Сьогодні історичне засідання, оскільки довготривала кампанія блокування Верховної Ради завершується. Ставлю собі запитання, що отримали ініціатори блокування? Не знаю. Але знаю, що втратила Україна за цей період. Україна втратила реагування парламентом на ситуацію на фінансовому ринку та ситуацію з обвалом гривні. Друзі, або повертайтесь до парламенту і працюйте, або пишіть заяви, попрощайтесь, і всі по містах і селах працювати. Ми повинні навести лад спочатку тут, проголосувати про скасування депутатської недоторканності, впорядкувати всю систему пільг. Бо поки тривало блокування на підставі звернення 59 депутатів від Партії регіонів, знову залишили величезні пенсії по 120—130 тисяч гривень.

Тому позиція уряду і нашої фракції така: ми допомагаємо тим людям, які отримують найменшу, мінімальну пенсію, учителям і медикам, але вимагаємо від тих, хто має гроші, поділитися в умовах кризи з людьми.

Записала Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сергій ТІГІПКО: «Абітурієнтам потрібно надавати не пільги, а кредити на освіту»

«Міністерство освіти та науки має скасувати всі пільги для абітурієнтів під час вступу до вишів. Але разом з тим держава повинна посилити підтримку соціально незахищених дітей шляхом надання їм кредитів на освіту», — заявив політик Сергій Тігіпко, коментуючи початок перевірки Українським центром оцінювання якості освіти наказів про зарахування до вищих навчальних закладів за результатами вступної кампанії 2009 року. На думку Сергія Тігіпка, якщо всі вступатимуть тільки за результатами тестів, жодні перевірки для пошуку «липових» пільговиків не знадобляться. «Введення державних безвідсоткових та довгострокових кредитів на освіту — це практика розвинених країн світу, і її необхідно обов'язково у нас запроваджувати», — зазначив політик.

«І що найголовніше — питання корупції в системі освіти відпаде само собою: всі, хто має знання, вчитимуться безкоштовно, а решта — за гроші», — підкреслив політик.

Довідка

10 вересня Міністерство освіти та науки України спільно з Міністерством охорони здоров'я почало перевірку достовірності медичних довідок, які надавали студенти. Результати перевірки мають оприлюднити в березні 2010 року.

Прес-служба Сергія ТІГІПКА.

Удосконалити систему штрафних санкцій

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує парламенту прийняти за основу законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів стосовно порядку визначення розміру штрафу як кримінального покарання. Законопроектом (реєстр. № 4214), поданим народним депутатом Юрієм Прокопчуком, пропонується обмежити максимальний розмір штрафу у Кримінальному кодексі сумою в одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та визначити розмір штрафу як кримінального покарання у сумі 600 гривень. Проектом також передбачається вдосконалити механізм призначення покарання у вигляді виправних робот з огляду на фактичне підвищення штрафних санкцій та визначити максимальний штраф в Кодексі України про адміністративні правопорушення в сумі 17 тисяч гривень.

Автор законопроекту обгрунтував прийняття закону необхідністю вдосконалити механізм визначення розміру штрафів як кримінальних покарань з огляду на розміри штрафних санкцій, що склалися у законодавстві про адміністративні правопорушення. За його словами, в результаті внесення численних змін та доповнень до Кримінального кодексу та Кодексу про адміністративні правопорушення виник дисбаланс штрафів як кримінальних покарань та адміністративних стягнень. Зокрема, мінімальний розмір штрафу згідно з КК становить 510 гривень, максимальний — 85 тисяч гривень. Максимальний розмір штрафу згідно з КУпАП становить 17 тисяч гривень, що більш як у 33 рази перевищує мінімальний штраф як вид кримінального покарання. Ю. Прокопчук зазначив, що запропоновані зміни дозволяють пропорційно збільшити штрафи у Кримінальному кодексі та в цілому узгодити КК та КУпАП у питаннях штрафних санкцій.

Комітет вважає, що ухвалення законопроекту сприятиме розмежуванню заходів адміністративної та кримінальної відповідальності, а також вдосконаленню протидії злочинності шляхом запровадження оновленої системи штрафних кримінально-правових санкцій.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу про збереження і стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, підписаної у м. Києві 22 травня 2003 року

Верховна Рада України **постановляє:**

Протокол про збереження і стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, підписаної у м. Києві 22 травня 2003 року, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 4 вересня 2009 року,
№ 1621-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175) такі зміни:

1) текст статті 11 викласти в такій редакції:

«Громадяни України, які вперше приймаються на службу в органи місцевого самоврядування (за винятком посад, зазначених в абзаці другому частини першої статті 10 цього Закону), у день прийняття відповідного рішення складають Присягу такого змісту:

«Усвідомлюючи свою високу відповідальність, урочисто присягаю, що буду вірно служити громаді та народові України, неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, сприяти втіленню їх у життя, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, сумлінно виконувати свої посадові обов'язки».

Посадова особа місцевого самоврядування, яка вперше приймається на службу в органи місцевого самоврядування, вважається такою, що вступила на посаду, з моменту складення Присяги.

Присяга вважається складеною, якщо після її зачитування громадянин України скріплює Присягу своїм підписом. Підписаний текст Присяги зберігається за місцем служби.

Про складення Присяги робиться запис у трудовій книжці із зазначенням дати складення Присяги.

Особа, яка відмовилася від складення Присяги (за винятком осіб, обраних на посади, зазначені в абзаці другому частини першої статті 10 цього Закону), вважається такою, що не вступила на посаду, а рішення про її призначення, обрання чи затвердження вважається таким, що втратило юридичну силу.

Особи, які вперше були обрані на посади сільських, селищних, міських голів, голів рад, складають Присягу на сесії відповідної ради, текст якої визначено в частині першій цієї статті»;

2) статтю 12 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Посадові особи місцевого самоврядування не мають права вчиняти дії, передбачені статтями 1 і 5 Закону України «Про боротьбу з корупцією».

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою;

3) абзац другий частини першої статті 20 викласти в такій редакції:

«порушення посадовою особою місцевого самоврядування Присяги, передбаченої статтею 11 цього Закону».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 4 вересня 2009 року,
№ 1622-VI.

СПІВЧУТТЯ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми співчуття Маршалку Сенату Республіки Польща Богдану Борисевичу і Маршалку Сейму Республіки Польща Броніславу Коморовському.

«З почуттям глибокого суму українські парламентарії дізнались про жахливу трагедію на шахті Вуєк-Шленськ на півдні Польщі, що призвела до численних людських втрат», — зазначається у телеграмах. Від імені Верховної Ради України та від себе особисто В. Литвин просить передати найщиріші співчуття рідним і близьким загиблих та побажання скорішого одужання постраждалим.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

В одну з лікарень Дніпродзержинська доставлено дитину 2008 року народження, яку за 7500 євро намагалися продати рідні батьки, *повідомляє наш кореспондент Тетяна КОЛЯДИНСЬКА*

Експерти УЄФА задоволені станом реконструкції Національного спортивного комплексу «Олімпійський» у ході підготовки до Євро–2012, — заявив учора на засідання виконавчого комітету НОК України міністр у справах сім'ї, молоді та спорту *Юрій ПАВЛЕНКО*

Столиця до опалювального сезону не готова

ОЧІКУВАННЯ

Про це на вчорашній прес–конференції заявив голова правління АК «Київенерго» Едуард Соколовський. Та водночас відрапортував: очолюване ним підприємство до зими підготувалося на всі сто. Утім, задніх, мовляв, пасуть ЖЕКи із столичною владою. На думку пана Соколовського, перешкодою на початку опалювального сезону можуть стати борги за використаний ще минулого року газ та незадовільний стан житлового фонду.

— Загалом, — каже Е. Соколовський, — нормальний перебіг опалювального сезону залежить від кількох факторів. Перший — наявність та забезпеченість ресурсом. І тут ми маємо проблеми. Приміром, борг «Київенерго» перед ДК «Газ України» за спожитий минулого року природний газ перевищує 680 млн. гривень. Безумовно, для того, щоб кияни мали тепло в своїх оселях, потрібно провести розрахунки. Як це зробити? По-перше, Київська міська державна адміністрація має розрахуватися із нами по різниці у тарифах. А це станом на 1 серпня цього року близько 1 млрд. 321 млн. гривень. Водночас існують також борги підприємств, що споживають теплову енергію і т. д.

Проте пан Соколовський запевняє: навіть якщо «Київенерго» у повному обсязі постачатиме теплову енергію до споживачів, впевненості у тому, що батареї будуть гріти, немає. Адже готовність кінцевого споживача, тобто житлового фонду, за даними очільника «Київенерго», залишає бажати кращого.

— Житловий фонд столиці практично не готовий до початку опалювального сезону. На сьогодні до подачі теплоносія готово менше чотирьох відсотків об'єктів житлового фонду, дитячих садків — менше трьох відсотків. Найбільш підготовленими є організації охорони здоров'я — майже 51 процент. Саме через те, що житлові організації не проводять якісну роботу з підготовки внутрішньобудинкових мереж до зими, теплопровідність опалювальних пристроїв у будинках знижується на 50 відсотків, — каже пан Соколовський.

Щоправда, зовсім іншими цифрами оперує міська влада. Приміром, за словами заступника голови КМДА Ірени Кільчицької, майже 99 відсотків столичних лікувальних закладів готові до опалювального сезону. Більше того, столичні можновладці запевняють: опалювальний сезон розпочнеться вчасно і без будь-який проблем. Між іншим, «перебої» із теплом можуть виникнути не тільки у столиці. Адже, як повідомляє пресслужба ДК «Газ України», за період з 1 жовтня минулого року підприємства, що виробляють теплову енергію, накопичили борг у сумі понад 2,9 млрд. гривень. Лідерами з несплати є ТКЕ Дніпропетровської, Харківської, Донецької, Луганської, Запорізької, Одеської та Львівської областей. «Відтак через бездіяльність місцевих органів влади і керівників відповідних підприємств початок нового опалювального сезону перебуває під загрозою у багатьох містах цих регіонів», — передає прес-служба «Газу України».

Нагадаємо, до опалювального сезону залишилося кілька тижнів.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Знатимуть, за що платять

У Рівному, за прикладом Львова, найближчим часом будуть запроваджені квитанції нового зразка на оплату послуг комунальних підприємств. Про це повідомив начальник управління житлово-комунального господарства Рівненського міськвиконкому. В нових платіжках зазначатимуться всі послуги, які впродовж місяця надав ЖЕК, та їх вартість. Тобто кожен споживач комунальних послуг знатиме, за що і скільки він платить.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

У НОМЕР

Голові концерну «Антонов» погрожують

Голові концерну «Антонов», генеральному конструктору АНТК «Антонов» Дмитру Ківі погрожують розправою у зв'язку з приєднанням заводу «Авіант» до АНТК «Антонов» і розслідуванням зловживань, фінансових розкрадань колишнього керівництва Київського авіаційного заводу «Авіант», **повідомляє інтернет-видання «Економічна правда».**

Заступник генерального конструктора АНТК «Антонов» Олександр Ківа підтвердив «Голосу України», що відповідні документи з боку керівництва концерну «Антонов» і заводу «Авіант» про погрози на їхню адресу подані до МВС і прокуратури. Від докладних коментарів Олександр Ківа відмовився.

Нагадаємо, що на початку лютого на генерального конструктора АНТК «Антонов» уже було вчинено напад, який тоді пов'язували саме з питанням реформування авіагалузі.

Річ у тім, що багатьом особам, які були зацікавлені в банкрутстві заводу «Авіант», невигідне приєднання підприємства до АНТК «Антонов», оскільки вони хотіли приховати фінансові розкрадання на підприємстві, а також планували розподілити землі, що належать заводу в Києві, і заробити на цьому. Як уже повідомляла наша газета, на заводі «Авіант» після рішення уряду про приєднання підприємства до АНТК «Антонов» і зміни керівництва працює комісія КРУ і профільного міністерства, що фіксує факти розкрадання майна на сотні мільйонів гривень, зловживання службовим становищем і нецільового використання державних коштів. На прес-конференції виконувач обов'язків гендиректора заводу Микола Підгребельний повідомив, що на його адресу не раз надходили і продовжують надходити погрози.

Яна СТАДІЛЬНА.

Створять музей визвольних змагань

Роботи планують завершити до кінця 2010 року. А цьогоріч виконають реставрацію у виставкових залах. Триватиме й обладнання будівлі пандусами — для доступу інвалідів. Як повідомив голова тимчасової контрольної комісії щодо виконання доручення Президента «Про створення у Львові музею національно-визвольної боротьби», депутат Львівської облради Остап Козак, перші 2 мільйони гривень мають надійти вже наприкінці вересня. Гроші виділить з держбюджету Кабінет Міністрів відповідно до Угоди регіонального розвитку, підписаної між Кабміном та Львівською обласною радою.

На думку Остапа Козака, дуже важливо привернути увагу громадськості до цього будинку, до його історії. Адже саме тут, на вул. Лисенка, 23а, 8 грудня 1868 року відбулися перші установчі збори «Просвіти». Тут же пройшли і другі її збори. Тут було організовано також перший Шевченківський вечір. Тому на будинку мають встановити меморіальні дошки, що нагадуватимуть мешканцям Львова та його гостям про визначні дати української історії.

Ірина ЄГОРОВА.

Львів.

ОТАКОЇ!

У магазині розрахувалися Тимошенко і Януковичем

У п'яти магазинах Ладижина, що на Вінниччині, з продавцями розрахувалися фальшивими купюрами з портретами Януковича і Тимошенко. Загалом шулери видурили товарів на 2,5 тисячі гривень.

Продавець продуктового магазину спокійно взяла у покупця 500-гривневу купюру і видала решту в сумі 449 гривень. Коли покупець залишив магазин, жінка вирішила ще раз роздивитися папірець і впізнала зображеного на ньому Януковича, а тоді звернула увагу на сіреньку смужечку з написом «Сувенір».

У цьому само місті один з покупців розрахувався в магазині купюрою у 200 гривень із зображенням Тимошенко. Схожий випадок зафіксували торік, а нині спритники зуміли реалізувати сувенірні гроші в п'ятьох точках Ладижина.

Гумористів розшукують правоохоронці. Водночас вартові порядку застерігають: шахраї часто-густо видають себе за представників державних служб або благодійних організацій. Тож коли до вас завітають на гостину так звані соціальні працівники і запропонують обміняти старі купюри на нові, телефонуйте у міліцію.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Стріляли в начальника теруправління Держгірпромнагляду Луганщини

Із проникаючим вогнепальним пораненням в обласну клінічну лікарню доправлено начальника територіального управління Держгірпромнагляду Луганської області в складі Державного комітету з промислової безпеки охорони праці й гірничого нагляду Олександра Труфанова. У лікарню потерпілого привіз його водій, який розповів про те, що трапилося. Інцидент стався на цвинтарі, куди Олександр Труфанов приїхав на могилу сина. Вийшовши з автомобіля, він підійшов до бригади робітників, котрі стояли біля могили, і почав з ними розмовляти. У цей момент пролунав постріл, після чого Олександр Труфанов упав. Нині потерпілий перебуває в лікарні, отримана рана не становить загрози для життя. На місці злочину співробітниками ГУМВС було зібрано велику кількість речових доказів, зокрема, зліпок протектора авто, на якому був стрілець. Слідство розглядає кілька версій причини замаху, серед яких дні основні — чиясь особиста неприязнь і професійна діяльність потерпілого.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

«Мир як ціль, культура як засіб» — під таким гаслом на Хрещатику відбувся перший парад флешмобів, присвячений Міжнародному дню миру.

Дніпропетровськ озброюється відеокамерами

Перші шість камер зовнішнього спостереження, які мають допомогти правоохоронцям забезпечувати громадський порядок, уже встановлено у центральному сквері міста.

Камери закріплені на опорах на висоті восьми метрів від землі і працюють за принципом бездротової передачі відео. Оператор веде спостереження з пульта, розташованого в міському управлінні міліції: може повертати камеру на 360 градусів, наближувати зображення. Відеокамери мають «антивандальний» захист. Загальна вартість проекту — 412 тисяч гривень, з яких 92 тисячі — з міського бюджету, 320 тисяч — з обласного, повідомили в прес-службі міськради.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Слідство розглядає кілька версій причини замаху

Польські візи видаватимуть у Вінниці

Консул Республіки Польща в Києві пан Анджей Сломський та директор вінницького ТОВ «ОВЕРТАЙМ» Сергій Вікерчик підписали угоду про оренду приміщення для Генерального консульства Республіки Польща у Вінниці.

Для підписання документа до міста прибула польська делегація у складі радника міністра закордонних справ Республіки Польща Яцека Чернявскі, представника інвестиційного бюро Міністерства закордонних справ Сильверіуша Божецкі та представника юридичного бюро МЗС Польщі Валентини Баньковської.

— Відкриття Генерального консульства Республіки Польща у Вінниці сприятиме розширенню міжнародних зв'язків нашого регіону, а також сусідніх областей, жителі яких користуватимуться послугами нової установи, — зазначив голова Вінницької облдержадміністрації Олександр Домбровський. — Вони витрачатимуть менше часу на оформлення документів.

Офіційне відкриття нової установи МЗС Польщі у Вінниці заплановано на грудень 2009 року.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У церемонії відкриття меморіальної дошки одному з найвидатніших фізиків-теоретиків і математиків XX століття Миколі Боголюбову біля головного корпусу Київського національного університету ім. Т. Шевченка взяли участь його брат — академік РАН Михайло Боголюбов (на знімку ліворуч), а також Президент НАНУ, академік Борис Патон та ректор КНУ Леонід Губерський (перший праворуч).

Весільний гість загинув від феєрверка

Під час святкування весілля в одному з кафе Рогатина, що на Прикарпатті, 58-річний гість з Києва отримав смертельні травми голови. Трагедія, швидше за все, сталася внаслідок необережності у поводженні з піротехнічними засобами. Як повідомив керівник ЦГЗ УМВС в області Василь Гультайчук, чоловік приїхав на весілля і привіз із собою феєрверки. Коли він їх запалював, сигнальна ракета спрацювала швидше, ніж чоловік встиг відійти на безпечне місце. Ведеться слідство.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Військовий парад у Чернігові

У Чернігові відзначили 66-ту річницю визволення від німецько-фашистських загарбників. На Красній площі відбувся військовий парад частин місцевого гарнізону, в якому також взяли участь підрозділи обласного управління МВС, батальйону Внутрішніх військ МВС, Чернігівського прикордонного загону, навчального залізничного полку Міністерства транспорту та зв'язку і вихованці Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Міський голова Олександр Соколов з нагоди Дня визволення міста зустрівся з учасниками бойових дій, партизанами, ветеранами війни, зокрема, Миколою Булашем, Варварою Васильченко, Миколою Кузнєцовим, які визволяли Чернігів 66 років тому.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Що вилучено у чорних старателів

Співробітники УБОЗу УМВС України в Рівненській області провели масштабну операцію з вилучення речових доказів по одній з кримінальних справ, порушених раніше стосовно чотирьох мешканців селища Клесів Сарненського району. Клесівці не один рік займалися незаконним видобутком та скупкою бурштину-сирцю і притягувались до відповідальності за це. У «чорних» старателів виявлено та вилучено чотири мотопомпи кустарного виробництва та інше спеціальне обладнання, призначене для видобутку бурштину, а також чотири кілограми незаконно видобутого бурштину-сирцю.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

ФЕСТИВАЛІ

«Молода гвардія» — це пісенний конкурс

У Краснодоні відбувся четвертий відкритий фестиваль-конкурс виконавців патріотичної пісні «Молода гвардія», в якому взяли участь молоді виконавці з Києва, Одеси, Донецька, Кіровограда, Чернігова, Сум.

Гала-концерт фестивалю відбувся в Краснодоні, на площі перед музеєм «Молода гвардія». Він став головною подією у списку урочистостей, влаштованих тут з нагоди Дня міста. Гран-прі конкурсу і головний грошовий приз — 10 тисяч гривень одержав луганчанин Владислав Ситник.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Свято на вулиці глядачів

Фестиваль «ТЮГ-2009» відкрився у Макіївці. Весь тиждень на сцені Донецького обласного російського театру юного глядача кращі виступи покажуть колективи з Запоріжжя, Києва, Львова, Севастополя, Сум, Харкова, а також господарі театру. Організатори обіцяють багато цікавого: у виставах звучатиме класична, бардівська музика, фолк, рок і джаз, артисти демонструватимуть володіння основами сучасного балету, естрадного танцю, степу, акробатики, пантоміми.

У перший день фестивалю макіївська публіка побачила музичну казку за мотивами біблійних історій «Дорога до Віфлеєма», яку поставив Сумський обласний театр для дітей і юнацтва. Разом з «дорослим» фестивальним журі працюватиме і дитяче: молодше покоління «голосуватиме» квитками, які кидатиме до скриньок, якщо вистава сподобалася.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Гран-прі «Кіношоку» присуджено Кірі Муратовій

В Анапі (Росія) завершився 18-й відкритий кінофестиваль повнометражних фільмів країн СНД, Латвії, Литви та Естонії «Кіношок». Гран-прі одноголосним рішенням журі присуджено фільму українського кінорежисера Кіри Муратової «Мелодія для шарманки». Нагадаємо, що раніше, в червні, на Московському кінофестивалі одеська школярка Олена Костюк, яка зіграла в стрічці одну з головних ролей, була визнана кращою виконавицею жіночої ролі.

Сюжет нової роботи Кіри Муратової простий — це історія безпритульних брата і сестри. Втративши матір, вони шукають у великому місті своїх батьків.

Друга українська стрічка, яка брала участь у кінофестивалі, — «День переможених» режисера Євгена Ямбурзького залишилася без нагороди.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

На Старокримському полігоні з бойовою стрільбою відбулися батальйонно-тактичні навчання 25-ї повітряно-десантної бригади, за якими спостерігав начальник Генштабу ЗС України Сергій Кириченко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Перша держава з видобутку та експорту нафти

Сьогодні — День проголошення Королівства Саудівська Аравія. Саме 23 вересня 1932 року Саудівську Аравію було визнано світовими державами як незалежну державу.

У свою чергу, із здобуттям незалежності Україна почала шукати на міжнародній арені партнерів з бізнесу й встановлювати офіційні контакти. І в 1993 році було підписано Протокол про встановлення дипломатичних відносин між Україною та Саудівською Аравією. Установленню бізнес-контактів сприяв і проведений кілька років тому форум «Бізнес без кордонів: Королівство Саудівська Аравія — Україна» за підтримки Міністерства економіки України, Торгово-промислової палати й агентства «Точка Зору».

Цю державу часто називають «Країною двох мечетей», маючи на увазі Мекку і Медіну — два головні священні міста ісламу. Коротка назва країни арабською мовою — ас-Саудія і у цей час — це одна із трьох держав світу, яка має назву на честь правлячої династії (Саудити). Саудівська Аравія з її колосальними запасами нафти — основна держава Організації країн—експортерів нафти. З 1992-го по 2009-й посідала перше місце у світі з видобутку й експорту нафти. Експорт нафти становить 95 відсотків експорту й 75 відсотків доходів країни, даючи можливість підтримувати державу загального добробуту.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Київ і Вашингтон — великі друзі, а відносинами з Москвою не можна пишатися

Під час візиту до США для участі в 64-й сесії Генасамблеї ООН Президент України Віктор Ющенко виступив на Раді зовнішніх відносин у Нью-Йорку. Глава держави відзначив особливий характер відносин між Києвом і Вашингтоном: «Очевидно, для нас відносини зі США — це відносини стратегічні, це відносини друзів, відносини великих друзів».

Президент також охарактеризував ключові проблеми відносин з Росією. На думку Віктора Ющенка, «вони не є такими, щоб я пишався ними... Сусіди повинні мати набагато кращі відносини й уміти розв'язувати навіть успадковані складні питання». Водночас глава держави вбачає низку невирішених з вини Москви питань. Серед них — демаркація міждержавного кордону: «На жаль, ця робота не проводиться не з нашої вини».

Окремими темами виступу були питання реалізації України політики євроатлантичної інтеграції. Президент висловив оптимізм щодо членства України в НАТО й додав, що громадська думка поступово змінюється до такої перспективи. Ющенко заявив, що майбутнє членство України в альянсі нікому не становить погрози.

ФРАНЦІЯ

Колишнього прем'єра судять за змову

У Франції почався суд над колишнім прем'єр-міністром країни Домініком де Вільпеном. Його обвинувачують у причетності до появи помилкового доносу, який мав завадити на шляху до президентства нинішньому лідерові країни Ніколя Саркозі. У 2004 році, за три роки до президентської кампанії й у період перебування на прем'єрському посту де Вільпена, французькому судді було відправлено список відомих політиків, які нібито одержували хабарі за продаж зброї Тайваню. У цьому списку фігурував і Саркозі, котрий обіймав тоді пост глави МВС. Згодом з'ясувалося, що список підроблений, але де Вільпен, який також збирався в президенти, спробував приховати цю інформацію.

Екс-глава уряду заявляє про свою невинність. Якщо у суді буде доведено зворотне, йому загрожує п'ять років в'язниці й штраф 45 тисяч євро. Французькі ЗМІ припускають, що якщо де Вільпена виправдають, то у нього з'явиться шанс виставити свою кандидатуру на президентських виборах 2012 року. «Цей суд — матч всього його життя», — пише «Фігаро».

ЄС

Від «молочних бунтів» риба дохне

Не менш як півтори тонни риби загинуло в ставку при одному з монастирів у місті Ейслебен у Німеччині через дії місцевих аграріїв, які напередодні вилили мільйони літрів молока у водойми по всій країні. Сировина, яка потрапила в ставок монастиря Хефта, порушила PH-баланс води, погіршила доступ кисню і стала причиною загибелі дзеркальних коропів і золотих рибок.

Нагадаємо, що європейські фермери, котрі приєдналися до «молочного страйку», провели спільну акцію в Бельгії, Франції, Австрії, Німеччині, Нідерландах, Швейцарії та Італії. На знак протесту проти падіння закупівельних цін на свою продукцію вони вилили мільйони літрів молока в річки і на поля. «Молочна криза» трясе Європу вже не перший місяць. Закупівельні ціни на продукт за рік знизилися на 40—50 відсотків.

На суддю Миколаївського районного суду Одеської області Володимира Безусова скоєно напад — невідомий намагався зарубати його сокирою, *повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав Воронков*

За інформацією Посольства України в Республіці Індія, в результаті пошукової операції на місці затонулого 9 вересня судна «Black Rose» було знайдено тіло головного механіка, громадянина України, — *повідомив учора на брифінгу речник МЗС Василь КИРИЛИЧ*

«Поклик» Дмитра Павличка і у 80 звучить потужно

Напередодні свого 80-річчя відомий український поет і громадський діяч Дмитро Павличко прибув на Тернопільщину, з якою у нього давні зв'язки. Він обирався народним депутатом від кількох районів краю, звідси родом його дружина. Павличко допомагав в організації ювілейних урочистостей, присвячених пам'яті видатного польського поета, уродженця Кременця Юліуша Словацького та інших відомих людей. А тепер вшанували його. У Тернопільському національному педагогічному університеті імені В. Гнатюка відбулася конференція, присвячена ювілею поета, на якій було презентовано щойно видану збірку ста найкращих його поезій «Поклик». На книжковому форумі у Львові вона мала великий успіх. Дмитро Павличко, котрий багато зробив для незалежності нашої держави, завжди боронив українське слово, гірко констатував, що, на жаль, українськоїУкраїни нині немає. «За вісімнадцять років ми так і не визначилися, що є первинним», — сказав він. Щодо ситуації на літературній ниві, то вона також неоднозначна. Є чимало нових, цікавих імен, які вже звучать і в Україні, і за кордоном. У молоді своє трактування історії, своє бачення майбутнього. І це закономірно. Водночас Дмитро Павличко не сприймає засилля лайки і вульгаризму у сучасних творах. Утім, молодим літераторам, схоже, байдуже до думки метра.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У рамках урочистостей, присвячених Дню партизанської слави, відбулося покладання квітів до пам'ятника Невідомому солдату за участю Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, ветеранів війни та партизанського руху, народних депутатів, представників секретаріату Президента та уряду.

Чи буде третій суд,

або Про те, як іноді проходять вибори в навчальних закладах

До корпункту «Голосу України» в Кам'янці-Подільському в розпал канікул надійшов сигнал: в закладі очікуються вибори керівника, а обстановка стає напруженою.

Дехто з членів колективу навіть не міг втямити, що буде далі... Під час розмови з працівниками зрозуміла, що є і задоволені, і ні роботою в. о. директора медичного училища Белявського. Загалом, як і в будь-якому колективі.

У день виборів біля входу в медучилище стояла черга. Працівники хотіли пройти всередину, але їх примусили діставати паспорти. У колективі, що налічує сотню чоловік, усі один одного знають, бо працюють тут десятиліттями. «Навіщо ця комедія? — обурювалися люди. — Досить було стола реєстрації». Ще більше розізлили їх двоє невідомих, які загородили прохід. «А ви самі хто такі? Покажіть ваші документи!» — вимагали в них кілька чоловік. Нарешті комусь вдалося викликати в. о. директора, намагалися з'ясувати, що спонукало до такої охорони. Прізвищ тих, хто її сумлінно ніс, так і не дізналися. Перешкода біля дверей, вочевидь, зіпсувала настрій багатьом виборцям. А питання, що ж за люди блокували вхід у заклад, так і залишилося відкритим.

Загалом самі збори колективу проходили демократично. Ніхто нікому рота не затикав. Усім дали висловитися. Хіба що присутні відправили за двері пацієнтку Василя Белявського, а ще народ трохи пошумів через відсутність підсилювальної апаратури, яку всетаки підключили, щоб усім усе було чути. Вибори відбувалися під куполом колишньої лікарняної церкви, яка в радянський час стала актовим залом. Тож очікувалася максимальна толерантність та чесність не тільки від кандидатів, а й усіх, хто просив слова. Конкурс на заміщення посади оголосила Хмельницька облрада, оскільки училище є її комунальною власністю. Її представник Олександр Шевчук поінформував: «Надійшло дві заяви, і обидва кандидати відповідають усім вимогам». Після представлення претендентів «з боку» Василя Белявського виступили Олег Гаврилюк, директор вищого ПТУ №25 міста Хмельницького, та екс-директор Хмельницького медучилища Павло Тимочков. Останній закликав не обманутися щодо обіцянок кандидатів та зауважив, що вибори директора в Хмельницькому медичному училищі вже двічі закінчувалися судами, і розповів притчу про ведмедя, який абсолютно не створений для катання на ковзанах, хоч циркачі й умудряються видресирувати звіра. Але чи варто витрачати час на навчання? — запитував промовець. До чого була ця байка, люди в залі, як на мене, зрозуміли, тож гість явно лукавив, що нікого не підтримує. З двох кандидатів досвідченим у педагогічній роботі був Белявський, інший претендент — Олег Купчик — практик і займається науковою роботою.

Василь Белявський справді має багато досягнень, досвіду викладача й лікаря, які докладно описані в доданій до кандидатської заяви характеристиці. З 1988 року викладав у Хмельницькому медучилищі, 1999-го призначений на посаду завідувача структурного підрозділу. Володіє основами сучасних освітніх технологій. У 2006 році став спеціалістом вищої категорії. Зазначали: йому чимало вдалося зробити і за рік виконання обов'язків як господарника, і рада-власник, як ніколи, активно підтримувала училище матеріально.

Присутні мали можливість поставити запитання обом кандидатам. «Що таке бінарна лекція?» — «екзаменували» Олега Купчика. «А це правда, що ви набрали два голоси, коли балотувалися директором Хмельницького медучилища?» — запитували Белявського. Що ж, і дискусія, і гострі питання, і можливість відверто висловити свою думку — то ознаки демократії. Члени колективу у виступах не раз підкреслювали, що великим позитивом для навчальних закладів є можливість обрати собі керівника самим, без тиску, без нав'язування.

Інший кандидат — Олег Купчик — виявився випускником цього ж училища. «Купчик був чудовим студентом, як і його група, на голову вищими від інших», — звучало з вуст його колишніх викладачів. «Я завдячую своїми досягненнями саме училищу, усьому, що заклали в мене тут, і тепер маю шанс віддячити закладу гарною працею, виведенням училища в передові, отриманням статусу коледжу», — заявив Олег Купчик. До сьогодні він керує міжрайонним ЛОР-відділенням, захистив кандидатську дисертацію, працює над докторською. Вислухавши програму Белявського, свою, поширену заздалегідь, колишній випускник коментувати не став, а сказав, що вважає за найкраще узгодити кожен пункт з колективом, щоб не допустити прорахунків, оскільки й справді не має досвіду керівництва освітнім закладом. Зате багато років очолює колектив медиківпрактиків і вважає, що кожен керівник має бути не лише фахівцем, а сучасним високоефективним менеджером. Купчика представляли випускник цього самого училища Віктор Польовий, декан, доктор наук Буковинського медуніверситету, а також професор Хмельницького університету управління та права, проректор з наукової роботи Стефанчук, голова депутатської комісії Дунаєвецької райради Панасевич.

І ось голоси підрахували. 59 членів колективу віддали свої голоси Олегу Купчику, 32 — Василю Белявському. Результат оголосили і затвердили. Обоє розписалися під протоколами. Збори закрили.

У дворі училища люди ділилися враженнями. І раптом переможець виборів, Польовий та ще кілька чоловік повернулися вже з вулиці, поспішили назад, в училище. Ми побачили виконуючого обов'язки, в руках він тримав жмут бюлетенів, що розгорнулися віялом, мов хвіст. Утім, він запевняв, що не попсував їх. Мовляв, захотів перерахувати. Але ж це можна було зробити на зборах! Гуртом ледве вмовили повернути документи, передаючи їх голові комісії. Відтак, комісія ще раз перерахувала бюлетені, впевнилася, що вони не зіпсовані, опечатала для передачі в архів закладу. Картина з «хвостом» видавалася б смішною, якби не було сумно... Адже подію оточення сприйняло як намагання Белявського вплинути на результати виборів, хоча він запевняв, що не мав такого й в думках. Це сталося в освітньому закладі. Хто-хто, а молодь не стерпить фальші.

Віра ШПИЛЬОВА.

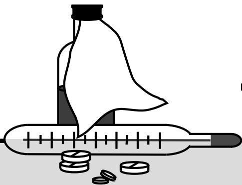
ПРЯМА МОВА

«Знаєте, чому я погодився взяти участь у цих виборах? — поділився Купчик. — Мене спонукали друзі-однокурсники. Коли я з ними відвідав нашу альма-матер, не знайшли тут музею, в який передали чимало експонатів. А то ж були листи випускників-«афганців», фото тих, хто здійснив подвиг. Мій друг Олександр загинув, закривши своїми грудьми комбата. Його сина ми теж привели в батькове училище, і він закінчив його. Що я скажу тепер йому, що скажу Сашковим друзям?! На чому, врешті-решт, ми повинні виховувати майбутнє покоління, як не на повазі та людяності? Дізнавшись про конкурс, друзі наполягли: ти повинен, бо ти один маєш шанс».

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Начальник міського управління охорони здоров'я Юрій Пливанюк:

«Я пробув з початку і до кінця зборів, відбулися вони демократично, прозоро. Міська влада головним питанням вважає: обрання директора — то справа колективу, для нас же найважливіше, щоб наше 130-літнє медучилище діяло і розвивалося, воно може стати учасником багатьох проектів, в тому числі й міжнародних, які напрацьовані в місті. Заклад уже давно мав би отримати статус коледжу. Для нас дуже важливий і здоровий клімат у цьому колективі. На жаль, непорозуміння тут траплялися ще в 2004-му. Міська влада могла б більше вникати в них, але цей комунальний заклад на балансі облради».

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

АКЦІЯ

Люди з ВІЛ проти «тихих» тендерів

Зупинити злочинні тендери із закупівлі антиретровірусних препаратів для ВІЛ-інфікованих днями під стінами вітчизняного медичного відомства вимагала Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ (далі Мережа).

У дворі Міністерства охорони здоров'я України провели справжнє дефіле «Корупція в МОЗді». Колекцію уніформи з великими кишенями для хабарників розробив на замовлення організаторів акції український дизайнер Олексій Залевський. За даними, які оприлюднила Мережа, лише під час останнього «тихого» тендеру із закупівлі антиретровірусних ліків, майже 32 мільйони державних грошей осіли в кишенях медичних чиновників.

На знімку: під час акції.

Фото ВБО «Всеукраїнська мережа ЛЖВ».

МОЗ заявляє...

Міністерство охорони здоров'я України обурено діями представників Всеукраїнської мережі ЛЖВ, які розповсюджують недостовірну інформацію щодо зловживань у Міністерстві охорони здоров'я України під час тендерних закупівель антиретровірусних препаратів.

Мовляв, МОЗ не формує цінову політику в державі та не може впливати на постачальників і виробників, які подають на тендери препарати за цінами, економічне обгрунтування яких контролює Міністерство економіки України.

Хворим на гемофілію — дорогі препарати за рахунок бюджету

Державне фінансування для надання необхідної допомоги хворим на гемофілію має бути збільшено щонайменше в 6 разів. Так вважає директор Інституту патології крові та трансфузійної медицини АМНУ (Львів), головний позаштатний гематолог МОЗ України Василь Новак.

За його словами, в Україні на обліку перебувають 2 тисячі 531 хворий на гемофілію. Водночас у середньому на одного хворого припадає близько 5 тисяч одиниць ліків. А за рекомендацією Всесвітньої організації охорони здоров'я потрібно принаймні 30 тисяч.

Василь Новак зазначив, що тільки за умов збільшення фінансування приблизно в шість разів можна говорити про надання невідкладної допомоги, планової допомоги і профілактичного лікування. Цього року фінансування для забезпечення потреб гемофіліків становить трохи більш як 38 мільйонів гривень.

Головний лікар Черкаського обласного онкологічного диспансеру Віктор Парамонов каже, що ліки, які є в розпорядженні медичних закладів, вводять лише в разі надання екстреної допомоги хворим гемофілією на 1—2-й день загострення хвороби. Лікарі наполягають, щоб у бюджеті окремим рядком було виділено кошти на 100-відсоткове забезпечення хворих факторами згортання крові, хоч би як дорого це коштувало.

На аналізи — у візку

Хірургічне відділення Івано-Франківської центральної міської клінічної лікарні за сприяння народного депутата України Анатолія Гриценка отримало два інвалідні візки для перевезення пацієнтів на обстеження та аналізи. Вартість кожного — 5500 гривень. Візки передали представники громадських організацій «Громадянська позиція» та «Народний антикризовий спротив». Подарунок дуже доречний, адже чотири старі візки, якими досі послуговувалися у відділенні, доводилося перев'язувати мотузками, щоб вони не розсипалися на частини.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: інвалідні візки для пацієнтів.

Фото автора.

Яка відпустка у лікаря?

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Лікарям амбулаторії ЗП/сімейної медицини другий рік поспіль надають лише 24 дні відпустки. Голова сільради мотивує це відсутністю колективного договору. Підкажіть, на яку відпустку (скільки днів) ми маємо право та на підставі яких документів.

Умови, тривалість і порядок надання основних та додаткових відпусток визначено Кодексом законів про працю України, Законом України «Про відпустки» та іншими нормативно-правовими актами України.

Щорічна основна відпустка, встановлена для всіх працівників, надається тривалістю не менш як 24 календарні дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору. Законом України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» надається право медичним і фармацевтичним працівникам на додаткову оплачувану відпустку. Зокрема, постановою Кабінету Міністрів України №1290 від 17.11.1997 р. (із змінами і доповненнями) передбачено вичерпний перелік виробництв, робіт, професій і посад, які мають право на щорічну додаткову відпустку за особливий характер праці. Відповідно до цієї постанови лікарю загальної практики (в тому числі: молодшій медичній сестрі, акушерці, фельдшеру ФАП) та іншим медичним працівникам повинна надаватися щорічна додаткова відпустка тривалістю 7 календарних днів. Встановлюється вона в тому разі, якщо працівник працював у відповідних умовах повний календарний рік (але не менш як половину тривалості робочого дня, встановленої для цієї професії).

Окрім основної щорічної відпустки та щорічної відпустки за особливий характер праці, п. «н» ст. 77 «Основ законодавства України про охорону здоров'я» передбачено надання додаткової щорічної оплачуваної відпустки тривалістю 3 календарні дні за безперервну роботу понад 3 роки на зазначеній посаді. До речи, дія цього пункту розповсюджується на лікарів загальної практики та поліклінік, лікарів і медсестер дільничних лікарень та амбулаторій (в тому числі і в сільській місцевості), лікарів та середній медичний персонал «Швидкої допомоги», станцій санітарної авіації та відділень планової та екстреної консультативної допомоги.

Колективний договір, укладається з метою регулювання і захисту інтересів власників, уповноважених ним органів та працівників (встановлюються взаємні зобов'язання). Він може передбачати додаткові порівняно з чинним законодавством гарантії і соціальні пільги. Якщо для вашої посади передбачено законом надання додаткової відпустки за особливий характер праці, то вона має бути надана. Договором, у разі необхідності, можуть обумовлюватися кількість днів цієї відпустки та умови праці, за які така відпустка надається.

Контроль за дотриманням законодавства про відпустки здійснюють у межах своєї компетенції центральні і місцеві органи виконавчої влади та профспілкові комітети.

Ірина НАЗАРЧУК.

Сторінка підготовлена за матеріалами власних кореспондентів та інформагенств.

ТЕРМОМЕТР

Безпечна доза

Скільки алкоголю не зашкодить вашому здоров'ю? Існує безпечна доза спиртного: 30 грамів на добу в перерахунку на чистий алкоголь. Конкретніше — 60 грамів горілки, або 240 грамів сухого вина, або 0,72 літра пива. Відомо, що помірні дози спиртного навіть корисні для судин. Холестерин в таких судинах не затримується, і, відповідно, ризик серцевих захворювань знижується.

Потрапляючи в організм, алкоголь розкладається ферментом, який називається алкогольдегідрогеназа. Цей фермент міститься в печінці, ось тільки кількість його в різних людей різна. Так, у північних народів його практично немає, небагато цього ферменту і у східних народів. Коли кількості спиртного для сп'яніння потрібно щоразу більше — це має насторожувати.

Фермент алкогольдегідрогенази у жінок удвічі менш активний, ніж у чоловіків. Тому жінки чутливіші до дії вина і міцних напоїв. Під час вживання напоїв, що містять 5 градусів алкоголю, різниці в процесах обміну речовин між чоловіками і жінками не спостерігалося.

Неповна «швидка»

В Антрациті Луганської області не вистачає бригад «швидкої допомоги». Як зазначив головлікар станції «Швидкої допомоги» міста Володимир Залеський, у 1997—1998 роках його підлеглих масово скоротили. Нині в місті на лінію виїжджає 3—4 бригади за необхідності 8.

Володимир Залеський підкреслив, що у «швидкої допомоги» немає проблем з бензином і медикаментами, «головна проблема — нестача бригад». До того ж і працюючі бригади не вкомплектовано як належить.

— У нас працюють лікар з водієм або фельдшер з водієм. Повноцінної бригади із трьох осіб немає. Це погіршує якість і швидкість обслуговування хворих. Водночас зазначу, що навантаження, яке має розподілятися на трьох, лягає на одного. Проте цей «один» (лікар або фельдшер) не отримує більшої зарплати, — ремствує головлікар «швидкої».

Увімкнений телевізор гальмує розвиток дитини

Співробітники Массачусетського університету (США) дійшли висновку, що увімкнений телевізор заважає членам сім'ї спілкуватися, навіть якщо ніхто з них не дивиться на екран. Батьки менше уваги приділяють дітям, менше розмовляють між собою і з нащадком. Як наслідок — індивідуальний та інтелектуальний розвиток дитини порушується.

Під час попередніх досліджень було встановлено, що перегляд телепрограм і відео спричинює затримки в мовному розвитку і зменшує кількість часу, який діти присвячують самостійним іграм.

Під «Лікарняним листом» підписалась Ольга ВАУЛІНА.

Київський міський голова Леонід Черновецький заради поповнення міського бюджету закликав мешканців столиці повідомляти про підпільні гральні заклади — штраф за незаконну діяльність сягає 5 млн. грн.

На участь у конкурсі з приватизації ВАТ «Одеський припортовий завод» подано три заявки, — заявив в. о. голови Фонду держмайна Дмитро ПАРФЕНЕНКО

Підстанції безгосподарності та мережі нещастя

З ними спільно ведуть боротьбу різні спеціальні служби і відомства. Зокрема, Держгірпромнагляду і обленерго. Однак люди продовжують гинути щороку від необережних або навмисних втручань у роботу обладнання та мереж підприємств електроенергетичної галузі. Особливо ситуація загострюється з початком літніх канікул, коли незайняті діти починають шукати найдоступніші види кишенькового прибутку, зокрема, за рахунок викрадення та збуту в металобрухт бездоглядних електродротів та частин силових трансформаторів. Наприклад, тільки за липень минулого року, коли вирували шквальні вітри і зливи і в багатьох населених пунктах України були повалені опори електроліній, унаслідок необережного доторкання до обірваних негодою дротів загинуло двадцять осіб, серед яких дев'ять дітей.

За даними служби з охорони праці ВАТ «Кіровоградобленерго», на Кіровоградщині торік діти не постраждали. На щастя. Але не обійшлося від враження струмом дорослих. Знімаючи електродріт, смертельно травмувався житель села Гайового Олександрійського району. При самовільному, на прохання сусідів, підключенні внутрішньої електропроводки до зовнішньої електромережі високої напруги у місті Знам'янка загинув слюсар вагонного депо залізничної станції.

Більшість випадків смертельного травматизму попередніх років виникало від самочинних, зловмисних дій так званих «металістів» різного віку. Одні вдаються до незаконного бізнесу заради наживи, інші, доведені до зубожіння, користуються усім, що саме потрапляє під руки (чи під ноги), щоб вижити. Про це свідчить жахливий випадок, що стався у 2007 році поблизу комплектної трансформаторної станції Устинівського району електромереж. З'ясовуючи причину відсутності напруги на трансформаторі, бригада працівників виявила на узбіччі дороги нерухоме тіло літньої жінки, а в її руці — затиснуто кінець зірваного електродроту. Жінка, помітивши обірваний птахами ізолятор, вирішила розжитися шматком дроту, але не врахувала, що інший його кінець знаходився під небезпечною для життя напругою — 0,4 кВ.

Як зазначає начальник державної інспекції територіального управління Держгірпромнагляду у Кіровоградській області Олег Гриб, в ході перевірок, здійснених посадовими особами теруправління спільно з ВАТ «Кіровоградобленерго», за минулий рік виявлено 20 безгоспних підстанцій. Тринадцять із них, за приписами Держгірпромнагляду, енергетики прийняли на баланс. Ще сім з різних проблемних причин залишилися безгоспними. Це підстанції об'єктів обслуговування населення, кинутих напризволяще внаслідок занепаду культурних і соціально-побутових комплексів. Таких, як будинки побуту, дитячі садки, кінотеатри та магазини.

Та виявляється, **щоб поставити на баланс трансформаторну підстанцію, доводиться докласти чимало зусиль. Наприклад, епопея з передачею підстанції, що розташована на території школи в селі Пишному Долинського району, тривала більше року.** Врешті, торік виконком сільської ради таки уклав угоду про передачу її на баланс енергопідприємства. Енергетики тимчасово відновили роботу установки, але вона потребує капітального ремонту, виділення коштів на який заплановано тільки поточного року.

Цікава статистика. Протягом 2008 року на трансформаторних підстанціях (ЗТП 6-10, 0,4 кВ) працівниками обленерго замінено 64 непридатних дверей та 65 шаф на КТП, а також 835 замикаючих пристроїв. На поновлення електрообладнання та ліквідацію збитків, завданих «металістами», витрачено близько 2 млн. гривень.

У першу чергу процес приймання і передавання безгоспних енергооб'єктів і мереж гальмується через невідлагоджений механізм нормативно-правої бази. Необхідно чітко розмежувати права та обов'язки сторін та скоротити терміни укладання спільної угоди. Процедура переведення безгоспних, транзитних електроустановок на баланс енергопостачальних підприємств далеко непроста. У разі відсутності власника тієї чи іншої трансформаторної підстанції або електромережі, місцева (районна, міська або сільська) рада, зобов'язана розмістити у місцевих засобах масової інформації звернення до того суб'єкта, який на законних підставах претендує на вказану власність, щоб дізнатися про підтвердження власності чи відмови від неї. З часу офіційного звернення повинен минути один рік. За відсутності власника орган місцевого самоврядування приймає рішення про поставлення енергооб'єкта на баланс місцевої ради. А вже потім виходить з ініціативою про укладання угоди про передання об'єкта на баланс енергопостачального підприємства. Тим часом... навіть уявити страшно, скільки лиха можуть принести бездоглядні електроустановки або мережі, допоки протягом року місцеві органи влади ведуть пошуки попереднього власника (якщо такий взагалі існує). Тим паче, якщо, наприклад, неофіційно всім відомо, що колишній міжколгоспбуд вже років двадцять як розпався, а його керівники, скажімо, списавши законним шляхом колективне майно, займаються десь фермерським господарством.

За даними Держенергонагляду, у безгосподарному або спірному стані на Кіровоградщині ще знаходяться сім трансформаторних підстанцій та близько 25 кілометрів кабельних ліній напругою від 5,4 до 10 кВ. Небезпечні зони їх розміщення — на територіях житлово-комунальних господарств у Світловодському та Онуфріївському районах, містах Олександрії та Кіровограді.

За даними технічної дирекції «Кіровоградобленерго», у лютому цього року на баланс підприємства прийнято 37 енергооб'єктів. На черзі прийняття ще шістнадцяти. Поки процедури здійсняться, як правило, в кращому разі від розкомплектованої «металістами» трансформаторної підстанції майже нічого не залишається. А в гіршому — постраждають або загинуть люди.

Ще у 2006 році Міністерство палива та енергетики України направило листа головам обласних державних адміністрацій, іншим місцевим виконавчим органам державної влади та органам місцевого самоврядування, з переліком заходів, спрямованих на посилення контролю за електромережами та енергооб'єктами, які обслуговують енергопостачальні підприємства, і попередженням про недопустимість експлуатації безгосподарних об'єктів. Цей лист, за словами працівників Держгірпромнагляду, на керівників місцевої влади істотного враження не справив, бо не мав під собою юридичних підстав. Тому, щоб хоч якось боротися з енергонебезпечною бездоглядністю, впливати на керівників місцевої влади та забезпечувати тимчасовий порядок, інспектори державного нагляду, використовуючи свої повноваження, відмикають бездоглядні підстанції від мережі енергопостачання. Наскільки довготривалою може бути така «тимчасовість», не знає ніхто. Адже здійснювати несанкціоноване підключення таких підстанцій беруться і місцеві електромонтери, і зовсім сторонні особи.

Чи не найбільшим спірним питанням є «всиновлення» електрокабельних мереж у містах. Тривалий час вони були на балансах ЖЕКів та КРЕПів, але кожен новий керівник комунального підприємства щоразу вперто відхрещується від права на спадок занедбаного енергогосподарства. Це й зрозуміло, адже прямого зиску воно не дає. Навпаки, з ним сама морока. Рано чи пізно під час проведення яких-небудь неузгоджених робіт свідомо чи несвідомо обірвуть кабель, чи його вкрадуть зловмисники...

Часто про енергооб'єкти просто забувають. Один такий «загубився» в одній із шкіл Голованівського району. Під час перевірки стану електробезпеки інспектор звернув увагу директора школи на вкрай незадовільний технічний стан трансформаторної підстанції, що знаходилася на території навчального закладу. Але виявилося, що на балансі школи вона не перебуває. Кілька років тому після передачі в експлуатацію об'єктів новоспорудженої школи, бухгалтер забув поставити цілісний майновий енергетичний комплекс з підстанцією та електрокабелями на обліковий баланс. Не спромоглися поцікавитися станом фактично кинутої напризволяще аварійної електроустановки на шкільній території і в районному відділі освіти. А біля неї часто гралися діти. Кілька майже подібних випадків, які довелося терміново виправляти, виявлено і в сусідніх районах області.

Дмитро ТАНСЬКИЙ,
керівник прес-служби територіального управління Держгірпромнагляду по Кіровоградській області.
Петро МЕЛЬНИК.

Новий шлях до метро

Більш як шість тисяч киян пересіли з маршруток у міську електричку

Альтернативний маршрут рейками, який виключив втрату часу в автодорожніх пробках, ввели в столиці тиждень тому. З правого на лівий берег Дніпра тепер можна дістатися за п'ять хвилин. «Модернізована ділянка шляху дає змогу розвивати швидкість поїзда до 100 км/год, а в перспективі кільце міської електрички зв'яже всі три лінії метро», — сказав про розвиток нового виду перевезень начальник Південно-Західної залізниці (ПЗЗ) Олексій Кривопишин.

Нині пасажирів з віддалених спальних районів лівобережжя Києва до залізничної станції підвозять три рейсові автобуси, пущені одночасно з електричкою. За даними ПЗЗ, квиткові каси, сучасного типу перони, реконструйовані під прискорений хід поїзди, коштували залізниці майже 40 млн. гривень власних вкладень. Компенсувати експлуатаційні витрати обіцяє міська влада, відповідальна за під'їзні колії, продаж квитків і контроль перевезення.

«У міста немає поки що коштів, щоб підключити до електрички й інші райони, як просять кияни, але, вивчивши потік, ми постараємося щось для цього зробити», — сказав Леонід Черновецький.

На ПЗЗ вважають, що передусім потрібні спеціальні поїзди. Місто зобов'язалося, але так і не змогло їх закупити — ПЗЗ була змушена виділити три состави зі свого парку. Як пояснили «Голосу України», це звичайні електрички, переобладнані в умовах депо під вагони метро — тридверні, але їх використовують тимчасово.

Пасажирам такі тонкощі невідомі й невтямки, чому електричку пускають лише вранці та ввечері й лише по буднях.

Залізниця пішла назустріч місту й у тому, щоб змінити власний графік руху, знявши в години «пік», коли курсує електричка, 40 поїздів свого основного вантажного ходу.

Пасажирам такі тонкощі невідомі й невтямки, чому електричку пускають лише вранці та ввечері й лише по буднях. Тому багато хто не поспішає змінювати роками торовані автобусні маршрути.

«У вагонах то густо, то пусто — вранці битком, а ввечері на пальцях можна перерахувати, але поїзд бігає кожні 15 хвилин», — сумнівається в рентабельності міської електрички контролер Сергій Кравченко. Його колегам особливо прикро працювати «вхолосту»: комунальне підприємство «Київпастранс» зобов'язалося платити контролерам по 100 грн. на день, але виплати затримуються. «Мабуть, такі доходи, що не покривають видатки», — розмірковують контролери.

Проїзд, проте, недорогий. Подвійний квиток — на автобус і міську електричку коштує 2 грн., одинарний на електричку, як і в метро, — 1,7 грн.

Вигоду нового сервісу сповна оцінили поки лише ті, хто проживає поблизу зупинки міської електрички. «Працюю в центрі Києва, і на дорогу завжди витрачала більше години, тепер 20 хвилин», — задоволена пасажирка Наталія Гуменюк. Тим паче що в неї, як у пенсіонерки, пільговий проїзд, а його тут збережено.

За тиждень розклад руху змінювали тричі. Організатори намагаються врахувати інтереси всіх сторін і тому були нестиковки. «Автобус підвіз народ, а електричка хвіст показала, й куди подітися, якщо не знаєш міста?» — скаржився один з гостей столиці.

І все-таки попит на послугу зростає. Як стверджують залізничники, починали з 650 чоловік, а тепер возять щодня по 1,5 тисячі, хоча на таку кількість пасажирів розраховано кожний рейс.

Людмила МЕНЖУЛІНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Жити чи животіти?

або Навіщо Україні конкурентоспроможність

ТОЧКА ЗОРУ

Можна нескінченно дискутувати, яка криза настала раніше — внутрішня чи світова, а також прогнозувати, коли вона покине Україну, а також — завдяки чому чи всупереч? Замість метань «з вогню та в у полум'я», уже зараз варто замислитися: чи буде конкурентоспроможною Україна в новій економічній світобудові після кризи.

Сидячи на зерні, не голодують

Як економічне явище, криза рано чи пізно трансформується: від глобалізації — до локалізації. І якщо цього не зрозуміти зараз, то, на відміну від США, ЄС, Китаю, криза вкорениться в нашу економіку і роз'їдатиме її, наче ракова пухлина, аж поки зруйнує остаточно.

За кількома загальновизнаними методиками визначення конкурентоспроможності країн Україна стабільно посідає останні місця у світовому рейтингу (86-та зі 104 країн). Абсурдність ситуації в тому, що ми відкидаємо розумні поради іноземних експертів, навіть найавторитетніших. І завзято продовжуємо «винаходити велосипед», уподібнюючись людині, котра сидить на мішку з зерном і потерпає від голоду. Але ж рецепт підвищення конкурентоспроможності України був визначений Всесвітнім економічним форумом у Давосі в 2008 році.

Звіт уперше представив повний аналіз конкурентоспроможності економіки України в цілому і окремо по 12 регіонах. І дав ясно зрозуміти: щоб розвивати свій конкурентний потенціал, Україні необхідно використовувати три головні переваги — прийнятний розмір внутрішнього ринку, відносно високий рівень освіти населення і хорошу затребуваність до інновацій.

Свято життя — швидкоплинне

В Україні вже давно сформувалося негативне зовнішньоторговельне сальдо, тобто товарів за валюту ми купуємо більше, ніж продаємо вітчизняних за рубіж. Простіше кажучи, не виробляємо достатньо продукції, що мала б і внутрішній, і зовнішній попит. Як наслідок, немає податків і соціальних відрахувань у держбюджет. Не задовольняє зайнятість і т. д. Очевидно, що метою державної промислової політики має стати скорочення списку імпортованих товарів до так званого переліку критичного імпорту — тих продуктів, що їх Україна не виробляє взагалі.

Реалізовані на зовнішньому ринку товари, як і раніше, являють собою сировинну групу і напівфабрикати (металопродукція, мінеральні продукти, продукція хімічної галузі). А енергоємність вищенаведеної продукції в нас найвища в Європі. От і виходить, що навіть у хороші часи про надприбутковість української економіки завдяки її експорту говорити не доводилося. А коли «непомітно» підкралася криза, і поготів. Через украй низьку конкурентоспроможність зниження експорту вітчизняних металургійних, хімічних, машинобудівних підприємств серйозно підкосило вітчизняну економіку, котра завжди розраховувала на ці підприємства як бюджетоутворюючі. Всі думали, що «свято життя» для експорту не закінчиться ніколи. Але так сталося. А якщо зважити, що за останні 8—10 років український експорт на світовому ринку часто реалізовувався в рамках демпінгових ринкових угод, то стає зрозуміло, що зараз ми на шляху до колапсу вітчизняної індустрії. Варто лише згадати, скільки антидемпінгових справ було порушено проти українських металургійних підприємств за кордоном. Але, мабуть, важко переломити одну з настанов нашого менталітету: «Поки грім не вдарить, дядько не перехреститься...»

Час не жде

За різних урядів в Україні лунала заява, що держава планує направити і зовнішні запозичення, і внутрішні фінансові ресурси на відновлення і розширення виробничої бази вітчизняних підприємств. Але, як відомо, для інвесторів важливі стимули і державні гарантії, а цим Україна похвалитися не може. Тому уряду необхідно передовсім самому інвестувати кошти, і якомога швидше. Ми катастрофічно втрачаємо час. Національні виробники втомилися битися в стіни урядових установ зі своїми інноваційними програмами, бізнес-планами, рацпропозиціями. Віз і нині там. Немає інвестицій (ані прямих, ані портфельних), немає національних проектів розвитку внутрішнього ринку, немає затребуваності технологій. Немає нічого, крім «питань про параметри угоди». Кому цікаво, дізнайтеся, чому багато хто з підрядників відмовлявся брати участь у будівництві пам'ятника Голодомору, хоча бюджет цього проекту перевищував 100 млн. доларів США. Можливо, тому в Україні не будуються й автобани — навіть для проведення Євро-2012?!

Розвиток чи деіндустріалізація?!

Інвестування держави в структурну перебудову економіки України, у розвиток високотехнологічних виробництв на противагу енергоємним, передбачає створення умов для безупинного відновлення технологій, зростання освітнього рівня і підтримку та впровадження новітніх наукових знань. Саме інтелектуальний прошарок вчених та інженерів, що займаються прикладними науковими дослідженнями, може привести національну економіку до якісного перетворення.

Свого часу конкурентоспроможність країни визначалася наявністю трьох основних чинників виробництва — природних ресурсів, трудових ресурсів і капіталу. З розвитком технічного прогресу конкурентоспроможність почали визначати такі чинники, як інфраструктура країни, її науковий потенціал, рівень освіти населення. Навіть зіставлення цих трьох показників радянської України і України нинішньої свідчить про катастрофічну тотальну деіндустріалізацію країни. Україна, котра за світовими мірками вважалася високоіндустріальною, лише за 15 років втратила кваліфікованих робітників, техніків, інженерів і прикладні наукові школи. І відтворити все це за короткий термін (хоча б років за 10) у державному масштабі, найімовірніше, на жаль, не вдасться.

Що ж можна зробити в такій ситуації? Вихід є завжди, просто не завжди його хочеться помічати. А починати потрібно з малого: на державному рівні захистити розвиток малого науково-інноваційного підприємництва, створити сприятливі економічні і правові умови для виникнення фірм і компаній, зайнятих створенням і втіленням науково-технічних нововведень. При цьому важливо забезпечити відповідний рівень стандартизації і сертифікації, патентної системи, що забезпечить захист прав на результати інтелектуальної праці. Украй важливо запровадити пільгове оподатковування в науковій сфері, субсидування, пільгове довгострокове кредитування розроблювачів і споживачів науково-технічної продукції.

Безумовно, кожна галузь економіки має свої унікальні особливості й аксіоми розвитку. Але в кожному разі подолати багаторічну відсталість від світових досягнень можна тільки одним шляхом — впроваджуючи прикладні науково-технічні досягнення як власні, так і придбані. Інакше будемо завжди їхати в останньому вагоні світової економіки, мріючи, коли ж хтось (?!) переставить локомотива.

На завершення хотілося б відзначити, як недалекоглядно плекати ілюзії, начебто конкурентоспроможність держави визначається тільки рівнем продуктивності праці або прибутковістю бізнесу. Вона складається з довгострокового процесу розвитку і визначається здатністю країни досягти і підтримувати високі темпи економічного зростання, яке лежить в основі постійного приросту рівня ВВП на душу населення.

На тлі США, Сінгапуру, Китаю, Росії, Європейського Союзу, котрі вже давно визначили для себе етапи підвищення конкурентоспроможності, Україна має вигляд, м'яко кажучи, у метаннях і сподіваннях. А замість формування конкурентоспроможності держави в Україні давно культивується лише власна політична конкуренція.

Олександр БОГАТИРЬОВ,
кандидат економічних наук.

Як «лікували» комбінат хлібопродуктів, і що з цього вийшло

На Прилуцький КХП №1 «повісили» неіснуючий борг

СИТУАЦІЯ

Такий факт встановили під час планової ревізії Дочірнього підприємства ДАК «Хліб України» «Прилуцький КХП №1» спеціалісти контрольно-ревізійного відділу в Прилуцькому районі та Прилуках.

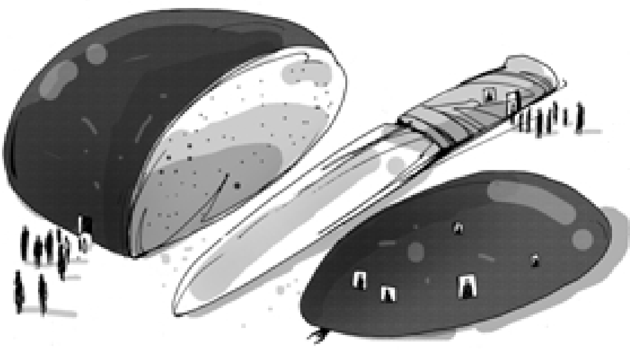
Продовживши перевірку, ревізори дізналися багато цікавого. Зокрема, з'ясувалося: до Закону «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» від 07.07.1999 №847-XIV закралися дві прикрі помилки. В ньому неправильно вказувалася адреса Прилуцького КХП №1 (вул. Дружби народів замість пров. Залізничний, 19) і неправильно зазначався код ЄДРПОУ (5513767 замість 00952663).

«Усі підприємства зареєстровані з восьмизначними кодами, і код 5513767 комп'ютер не приймає. Такого ЄДРПОУ не існує», — пояснив ревізорам державний реєстратор.

Як таке могло статися — невідомо. А ось на винесення ухвал Господарського суду Чернігівської області від 02.08.2007 та 13.09.2007 щодо порушення провадження у справі про банкрутство комбінату, призначення процедури санації та продажу майна, яке числилося на балансі КХП №1, ця помилка вплинула.

Майно Прилуцького комбінату хлібопродуктів №1 в селищах Ладан, Мала Дівиця, Линовиця було виставлено на аукціон через Товарну біржу «Поліська» (Чернігів). Його купили три суб'єкти господарювання — ПП «Грант», СТОВ «Батьківщина» та ТОВ «Північно-Українська Експортно-Імпортна компанія». Всього під час процедури санації підприємства було продано 459 найменувань основних засобів (складів, млинів, будівель підсобного господарства, дорогого обладнання). Причому 89 із них, на суму майже 1,2 млн. грн., пішли «з молотка» за цінами, нижчими від залишкової вартості. В ході ревізії з'ясувалося, що вже через два місяці було перепродано 25 споруд і будівель іншому товариству — «Ресурс» на 92 тисячі гривень дорожче.

Санація — система заходів, здійснюваних під час провадження у справі про банкрутство з метою запобігання визнанню боржника банкрутом та його ліквідації, спрямована на оздоровлення фінансово-господарської діяльності боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів шляхом кредитування, реструктуризації підприємства, боргів і капіталу тощо.

Та хоч би там що, а майно, яке належало КХП №1, було продано на аукціоні, і за нього виручили 3,4 мільйона гривень. Погасити борги — свята справа. Частину грошей перерахували окремо визначеним кредиторам. Причому державна структура (Держкомрезерв) у їх число чомусь не потрапила. 2032,67 тис. грн. спрямували ДАК «Хліб України». Та ось, як встановила ревізія, боргу перед Державною акціонерною компанією у Прилуцького комбінату хлібопродуктів №1 не було!

Дочірнє підприємство ДАК «Прилуцький комбінат хлібопродуктів №1». Форма власності — загальнодержавна. Підпорядковане державній акціонерній компанії «Хліб України». 100% акцій належать Кабінету Міністрів України. Основні види діяльності: зберігання зерна та насіння клієнтів, оптова торгівля зерном, насінням та кормами для тварин, виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості.

«На Прилуцький КХП №1 «повісили» заборгованість іншого дочірнього підприємства ДАК «Хліб України» — Чернівецького комбінату хлібопродуктів. А зробили це на підставі договору між ДАК «Хліб України», Прилуцьким та Чернівецьким комбінатами. Але зустрічна звірка, проведена фахівцями КРУ в Чернівецькій області, факту заборгованості Прилуцького КХП №1 не підтвердила...» — прокоментувала ситуацію заступник начальника КРУ в Чернігівській області Світлана Шаш.

Тим часом заборгованість Прилуцького КХП №1 Держкомрезерву за нестачу зерна з 335 тис. грн. з урахуванням штрафних санкцій зросла до 3,3 млн. грн. Цей борг на аукціоні в Києві перекупила фізична особа П.

А ось іще наслідки «оздоровлення» фінансово-господарської діяльності комбінату. Склади і підсобні приміщення, продані під час санації, тепер комбінат хлібопродуктів №1 змушений орендувати у нових господарів. Щоб виконати договори на зберігання зерна, укладені з сільгосппідприємствами та фермерами...

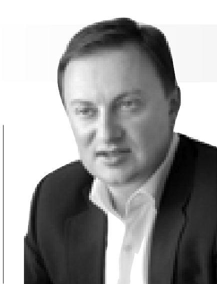
Що чекає на комбінат, де працює 61 особа? І хто винний у ситуації, в яку потрапило державне підприємство? Матеріали ревізії КРУ передало до правоохоронних органів.

Любов САКУН,
головний спеціаліст з питань взаємодії зі ЗМІ та громадськістю КРУ в Чернігівській області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 178 (4678)
СЕРЕДА, 23 ВЕРЕСНЯ 2009

Генпрокуратура передала до Апеляційного суду Києва справу з обвинувачення заступника начальника одного із відділів управління карного розшуку столичного ГУ МВС, якому інкримінують зловживання службовим становищем та незаконне зберігання, перевезення і збут особливо небезпечних наркотичних засобів (розчину героїну)

Річний бюджет Києва за 8 місяців недовиконаний більш як на 5 мільярдів гривень, — заявив один із лідерів Блоку Віталія Кличка, голова Української селянської демократичної партії Дмитро АНДРІЄВСЬКИЙ

«Ветеран» — для ветеранів

Близько 100 тисяч ветеранів та інвалідів Другої світової війни поліпшили здоров'я і відпочили в алуштинському санаторії «Ветеран», якому виповнюється 28 років. Рівно 25 з них незмінно очолює оздоровницю директор, кандидат медичних наук Микола ФЕДОРОВ (на знімку), за час роботи якого ефективно проліковано майже 85000 ветеранів, із яких 28000 інвалідів війни. Вони залишили у книзі побажань лише за останній рік майже 500 вдячних відгуків і висловили прагнення потрапити в цю «кузню здоров'я» знову.

Сьогодні «Ветеран» — єдиний зручний комплекс з комфортними палатами, масажними кімнатами, кабінетами лікарів, ванним відділенням, вся лікувальна база якого скерована на вигоєння органів дихання. Здагоджений колектив професіоналів упродовж десятиліть набув неоціненного досвіду плекання здоров'я ветеранів. Для їх комфортності спальний корпус з'єднано з головним заквітчаною скляною галереєю, працюють ліфти, зали розваг і культурних заходів, відеосалон з великим плазменним телевізором, більярд, велетенські шахи і шашки, багата бібліотека.

Хоча бюджет санаторію на 300 місць небагатий, Микола Федоров зумів оснастити оздоровницю сучасним діагностичним і лікувальним устаткуванням, впровадити у практику передові методи одужання літніх людей. Попри економічні труднощі оздоровниця розвивається, поліпшується матеріально-технічне оснащення, впроваджуються нові методики оздоровлення. Не випадково санаторій одержав у Міністерстві охорони здоров'я ліцензію на широку медичну практику, успішно підтвердив першу ступінь акредитації.

День тут починається з лікувальної гімнастики. Крім теренкурів стежками парку, де фітонциди духмяних порід дерев і свіже гірське повітря мають лікувальні властивості, застосовують найширший спектр інших методів лікування. До послуг інвалідів відкрили нові кабінети: спелеотерапії, рентгендіагностики, функціональної діагностики, спеціалізоване відділення медико-соціальної реабілітації інвалідів. Є своя клініка, біохімічна лабораторія. Кожного відпочивальника закріплено за своїм лікарем-терапевтом і профільними фахівцями: хірургом, невропатологом, психотерапевтом, ендокринологом, урологом, лором, окулістом.

Попри кризу тут вміють постійно поліпшувати умови відпочинку й лікування, зміцнювати потенціал санаторію. Недавно капітально відремонтували інгаляторій, ефективні лікувальні сеанси з аероіонами солі запровадили в спелеокамері, фітотерапію з застосуванням всіляких лікарських трав і масел, різні методи лікувальних масажів, дихальної гімнастики й фізкультури. Використовують п'ять типів ванн, різні лікувальні душі, бо мають власну енергозберігаючу котельню. Це дало змогу значно підвищити якість послуг, поліпшило роботу їдальні й пральні, гарантувало цілодобову подачу гарячої води в палати, поліпшило лікувальний процес ванних процедур. Нині ремонтують старі тепломережі, на що теж виділило гроші Міністерство праці й соцполітики.

Цитаделлю здоров'я санаторій став значною мірою завдяки настійним щоденним протягом чверті віку клопотанням про «Ветерана», пацієнтів і персонал його керівника, відзначають провідні співробітники — заслужений лікар України Олексій Лимонов та завідувач терапевтичного відділення Олександр Собянін. Кажуть: бути на передньому фронті боротьби за самопочуття ветеранів постійно надихає приклад самовідданості й відповідальності у цій благородній справі Миколи Федорова, який почав саме працювати тут спочатку ще студентом-аспірантом, потім — лікарем-терапевтом (від створення й становлення санаторію), потім науковцем-практиком, і стиль роботи не змінює.

Микола Сергійович відзначає, що кошти на турботу про ветеранів уряд і профільне міністерство виділяють постійно, за що їм велика подяка. Це дало можливість нещодавно відкрити кабінет баротерапії для лікування кінцівок й судин, кабінет лазеротерапії, ехокардіографії, відділення медико-соціальної реабілітації інвалідів на 50 ліжок, придбати нову машину «швидкої допомоги», автобус, бігову доріжку для відділення реабілітації та інші тренажери.

Щоб успішніше розвиватися, з початку року самотужки заробили понад 2 мільйони гривень, оплативши державі 200 тисяч гривень різних податків.

Нині встановлюють склопакети для кращого теплозбереження, капітально ремонтують всі старі водні й тепломережі, продовжують плекати затишок й зміцнювати лікувальну базу, аби створити літнім людям оберіг щастя в цій чудовій місцині, куди ветерани приїздять звідусіль, часом з бідування, «щоб цей острівець здоров'я здався їм раєм, де їх чудово годують, дбайливо лікують, роблять масажі, купають у морі, привозять артистів, піклуються як про найрідніших».

Від імені пацієнтів оздоровниці голова Боярської міської організації інвалідів війни та Збройних Сил Київської області, кавалер ордена Богдана Хмельницького та багатьох інших нагород Володимир Нурищенко зауважив:

— Вісім разів мені пощастило тут бувати, й жодного разу не відчув ні на мить найменшого розчарування. Красиво, чисто, обслуговуючий персонал на чолі з директором чемний, знаючий. В медкабінетах та процедурних, їдальні, де добре годують, всі доброзичливі, дуже уважні. Поважають, люблять і справді шанують ветеранів, інвалідів війни. Ця животворна оздоровниця допомагає набратися сил, здоров'я, свіжого повітря, відчути подих моря. Ми тут лікуємося чудово, омолоджуємо душі. Щороку відзначаємо значні поліпшення: нині замінили в номерах всю сантехніку, поставили нові умивальники, душі, холодильники, телевізори. Це увага з боку адміністрації й насамперед директора санаторію Миколи Федорова.

Тут ми відчуваємо себе потрібними державі й небайдужими до її долі і справ. Я вже дев'ятий рік очолюю ветеранську організацію, і праця для людей та разом з людьми надає мені снаги. У нас дуже багато вже лежачих «останніх з могікан», є лікарські, спонсорські групи, які допомагають їм ліками, доглядом й всілякою турботою. Тут відчуваю таке саме ставлення й до себе. Ми ще тримаємося й потримаємося завдяки саме таким закладам державної опіки, як «Ветеран».

НАША ДОВІДКА

Із шести оздоровниць Мінпраці й соціальної політики України «Ветеран» знаний потужним рекреаційним потенціалом. Субтропічний парк Південнобережжя площею понад чотири гектари, цілюще гірське повітря, свій пляж, відмінне лікування, дієтичне харчування, турботливий догляд медпрацівників повертають здоров'я інвалідам війни, воїнам-«афганцям», ветеранам праці. Тоді як більшість кримських оздоровниць підвищують ціни й втрачають гостей курорту, безплатно оздоровлюють щороку не менше чотирьох тисяч ветеранів, чверть з яких інваліди війни.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото автора.

Недержавне пенсійне забезпечення: інтереси вкладників передусім

Пенсійні системи у різних країнах, попри відмінності в особливостях їхньої побудови, базуються на загальних принципах безпеки та надійності. Найголовніше завдання — зберегти заощадження учасників та захистити їх від інфляції протягом десятиліть. Водночас мають бути забезпечені максимальна публічність та прозорість як системи недержавного пенсійного забезпечення загалом, так і кожного з суб'єктів цієї системи. Адже недержавне накопичувальне пенсійне забезпечення вирішує найважливіше соціальне державне завдання — захист людей в старості.

І українську модель недержавного пенсійного забезпечення (НПЗ) побудували таким чином, щоб гарантувався безумовний пріоритет інтересів учасників — майбутніх пенсіонерів.

Система буде життєздатною лише в тому випадку, коли викликатиме довіру споживача. Жодні стимули для роботодавців — податкові пільги, можливості «відкатів» тощо не забезпечать прогнозовану довгострокову базу для розвитку недержавного пенсійного забезпечення. Це підтверджує фінансова криза. Більшість підприємств у зв'язку з важким фінансовим становищем зупинили пенсійні програми, скоротили частину людей. При цьому фізичні особи почали активніше укладати пенсійні контракти. Звільнені з підприємств не лише не забирають свої накопичення, а й самі продовжують робити внески до НПФ. Це свідчення того, що обрана модель НПЗ правильна та життєздатна.

Безумовний пріоритет інтересів учасників у цій моделі забезпечується на технологічному рівні. Технології роботи тут закріплені законодавчо та побудовані таким чином, що імперативно реалізують в першу чергу інтереси учасників. І, у разі відходу від цих технологій, їхньої зміни, викривлення, досягнути поставлених цілей буде неможливо. І не можна розглядати систему НПЗ без технологій, за якими вона працює.

На практиці існують два підходи до визначення сум накопичень учасників пенсійних фондів. Перший, що визнаний в світі та закладений в українську модель, передбачає, що всі активи, які належать фонду, оцінюються за ринковою вартістю. Ця чиста вартість розподіляється між усіма учасниками фонду пропорційно сумам їх внесків та часу «роботи» кожного їх внеску у фонді за допомогою механізму одиниці пенсійних внесків. При цьому, зобов'язання перед учасниками приводяться у відповідність до чистої вартості активів фонду, і стають на 100% забезпеченими, а учасники мають можливість це перевірити. Чим частіше розподіл проводиться, тим краще. В ідеалі — щоденно. Такий підхід забезпечує: гарантовану можливість фонду виконати свої зобов'язання перед всіма учасниками в будь-який момент часу, надійний облік накопичень учасників та справедливий розподіл прибутків з мінімізацією можливих помилок та умисних викривлень даних, прозорість та контрольованість пенсійних накопичень їх власниками. Отже, тут сама технологія забезпечує пріоритет інтересів учасників.

Другий підхід склався в результаті «бухгалтерського» погляду на роботу пенсійного фонду, без розуміння його фінансової та соціальної сутності. Він дублює технології, які використовуються у комерційних, а не соціальних фінансових установах. За такого підходу сума накопичень учасника визначається не шляхом регулярного оцінювання чистої вартості активів фонду та розподілу її між учасниками, а шляхом розподілу доходів та витрат фонду по індивідуальних пенсійних рахунках пропорційно залишкам на цих рахунках.

Такий спосіб на практиці призвів до того, що:

* у частини оцих «бухгалтеризованих» фондів чиста вартість активів не збігається з сумами на індивідуальних пенсійних рахунках учасників, а отже, фонд або не спроможний виконати зобов'язання перед всіма учасниками, або частина вартості, що має належати учасникам, не розподілена по їхніх рахунках,

* облік накопичень учасників ненадійний, можливі помилки та умисні викривлення (на користь учасників розподіляється не весь прибуток, зароблений фондом, розподіл проводиться несправедливо і т. д.),

* учасник не має можливості проконтролювати правильність обліку та доходності своїх накопичень.

Цей підхід прямо не суперечить законодавству, але на практиці його використання не забезпечує пріоритету інтересів учасників, а іноді прямо порушує їх майнові права.

Останнім часом у зв'язку із планами запровадження другого рівня пенсійної системи в Україні з'явилося безліч пропозицій щодо можливих шляхів розвитку накопичувальної системи (як державної, так і недержавної). Перша група пропозицій орієнтована на зміцнення та подальший розвиток технологій існуючої моделі НПЗ, її некомерційного характеру, соціальної спрямованості, побудову державного накопичувального пенсійного забезпечення на базі цієї моделі з використанням опрацьованих на практиці технологій та досвіду НПФ.

Друга група пропозицій спрямована на відмову від захисту інтересів учасників, зміну концептуальних технологій роботи моделі НПЗ, заміну системи унікальних некомерційних фінансових установ комерційними структурами, орієнтованими в кращому випадку на максимізацію власного прибутку, в гіршому — на максимізацію доходів «менеджменту» таких компаній та їхніх «партнерів», у тому числі, і при побудові державного накопичувального пенсійного забезпечення.

Саме між цими двома альтернативами мають вибирати законодавці та органи влади, вивчаючи пропозиції щодо розбудови накопичувального пенсійного забезпечення в Україні.

Володимир УЛЬЯНОВ,
професор Міжнародного науково-технічного університету ім. Юрія Бугая, завідувач кафедри Накопичувального пенсійного забезпечення.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Вілли на ріллі,

або Про чергову атаку на продовольчу безпеку України

Верховний Суд України постановою від 18 серпня 2009 року фактично створив можливість передачі єдиної бази орних земель Національної академії наук у комунальну власність під забудову. Чи буде знищена науково-експериментальна база НАН України — Центр біологічних та технологічних інновацій, визнаний національним надбанням України?

Для того, щоб оцінити соціально-економічне значення і наслідки зазначеної судової постанови, коротко опишемо, яку діяльність проводять нині на цих землях і які інтереси стоять за цим рішенням.

На землях науково-експериментальної бази НАН, що розташовані у Васильківському районі Київської області поблизу Глевахи, працюють майже всі інститути Національної академії та наукові заклади Аграрної академії наук. Тут виконуються спільні наукові дослідження з провідними науковими центрами Росії, Білорусі, Молдови, Польщі, Угорщини, Німеччини, Великої Британії, США, Австралії, Мексики, Туреччини тощо, працюють видатні вітчизняні вчені.

Це єдина база орних земель Національної академії наук; науковий центр із багатою 70-річною історією. Його значимість для дослідження проблем землеробства, рослинництва, фізіології, генетики та селекції рослин безпрецедентна і прирівнюється до всесвітньо відомої Ротамстедської дослідної станції (Велика Британія).

На землях «Дослідного сільськогосподарського виробництва Інституту фізіології рослин і генетики НАН України» (ДСВ) науковцями інституту було створено 90 високоврожайних сортів рослин, 68 з яких занесено до Державного реєстру сортів рослин України після проголошення незалежності.

Уперше за всю історію Державного сортовипробування України сорти селекції ІФРГ НАН України Смуглянка, Золотоколоса та Фаворитка сформували рекордний врожай зерна у 115—124 ц/га.

Колекцію цінних зразків сортів рослин інституту внесено до Державного реєстру наукових об'єктів, які становлять національне надбання. Цього року озима пшениця сорту Фаворитка, створена у ДСВ, забезпечила на Черкащині врожай 108—131,8 ц/га! Це найвищий рівень врожайності за всю історію України.

У 1961 році постановою Ради міністрів УРСР земля, щодо якої тепер триває судова тяганина, була передана в **довічне** використання і залишається **державною**, тож за визначенням не може бути передана в комунальну власність. Зазначимо, що **будівництво житлових об'єктів біля цих закладів та прилеглих територій категорично заборонено. Забудова цих земель позбавляє можливості розвитку науково-експериментальної бази закладів НАН України й унеможливлює проведення наукових технічних та польових досліджень в оточенні котеджів.**

До того ж вилучення земельної ділянки НАНУ призведе і до неможливості наукової діяльності та функціонування інших установ академії, зокрема Інституту електрозварювання імені Патона. Йдеться насамперед про підприємства, що входять до складу інституту, — ЗАТ «Дослідний завод зварювального устаткування», ДП «Дослідний завод зварювальних матеріалів», науково-інженерний центр «Матеріалообробка вибухом».

Відповідно до статті 150 Земельного кодексу, дослідні поля належать до особливо цінних земель. Перенести стаціонар на іншу земельну ділянку неможливо.

Проте інтерес Глевахівської селищної ради до земель, якими послуговуються підприємства НАНУ, виник давно. НАНУ, дослухаючись до потреб місцевого населення та йдучи назустріч Глевахівській селищній раді, передала їй понад 80 гектарів земель сільськогосподарського призначення, у тому числі за останні 10 років — 29,52 гектара.

Утім, для забезпечення сільгоспвиробників насінням зернових культур ДСВ має нарощувати площі орних земель. Позаяк господарство змушено шукати землі в оренду. Тому Глевахівській селищній раді було відмовлено у згоді на вилучення додаткових земельних ділянок.

Тоді рада (голова О. Шепеленко) розпочала судову тяганину про припинення користування земельною ділянкою ДСВ, вилучення її та визнання недійсним державного акта на землю ДП «ДСВ ІФРГ НАН України» під приводом нецільового використання земель сільськогосподарського призначення для фактичного перерозподілу на користь Глевахівської селищної ради державних земель, які закріплено за ДСВ. І це за того, що велика кількість попередньо розданих радою земельних площ «гуляють» та заростають бур'янами. А на переданій їй раніше ДСВ земельній ділянці було збудовано житловий будинок, квартири в якому роздано не тільки мешканцям Глевахи, а й стороннім особам.

27 травня 2009 року Вищий Господарський суд задовольнив касаційну скаргу НАН України та скасував рішення Господарського суду Київської області від 30—31 грудня 2008 року та постанову Київського міжобласного апеляційного господарського суду від 30 квітня 2009 року, ухваливши рішення, яким відмовив селищній раді в задоволенні позову до ДСВ. Але Верховний Суд України своєю постановою від 18 серпня фактично віддає (!) державну ріллю селищній раді. Ще до засідання Верховного Суду в Інтернеті було розміщено повідомлення про продаж земельних ділянок, якими користується ДСВ. Задовго до ухвали ВСУ Глевахівська селищна рада почала виводити людей на поля ДСВ і роздавати ділянки на землях, які є державною власністю.

Утім, ідея знищення ДСВ народилася ще раніше. Незважаючи на протести НАН України, керівництво Васильківського району склало план проходження великої кільцевої дороги навколо Києва посередині найкращих земель наукового стаціонару ДСВ. Дарма, що поруч розташовані малородючі піски.

Незважаючи на листи Президента Ющенка та Прем'єр-міністра Тимошенко про необхідність вирішення питання перенесення траси — тобто прокладання дороги лише на 500—700 метрів вбік від стаціонару, це питання досі не вирішено.

Неможливо уявити, щоб в іншій країні так брутально знищували державну наукову базу, яку визнано національним надбанням, базу із світовим ім'ям. А держава натомість нічого не чинила, щоб захистити свою власність!

Жоден високопосадовець не зможе збудувати вілли на орних землях Московської сільськогосподарської академії імені Тімірязєва («ТСХА»), що за 5 хвилин пішого ходу від станції метро Петровсько-Розумовська, на орних землях, які розташовані в межах Москви, практично біля центру столиці Росії. Це не вдалося свого часу навіть Генеральному секретареві Микиті Хрущову.

Чи можна уявити подібний дерибан земель Ротамстедської сільськогосподарської станції? Чи мовчали б Її Величність Королева та Прем'єр-міністр? Що було б, якби у Маргарет Тетчер знищили Національний науковий центр?!

Чи став би лауреатом Нобелевської премії Норман Борлауг, яку він отримав за «зелену революцію» — короткостеблові сорти озимої пшениці, — якщо б американські можновладці замість щедрого фінансування розробок видатного вченого, забирали б землі в дослідної станції?

У блокадному Ленінграді люди гинули від голоду, але зберігали насіння. У сьогоднішній Україні гроші знищують центр зерновиробництва світового рівня.

Україна є потужною аграрною країною. Створення та впровадження у виробництво високоврожайних сортів, сортів з високою якістю насіння є справою загальнодержавного значення, одним із найважливіших компонентів розбудови держави.

Орні землі ДСВ ІФРГ НАН України є національним надбанням, ключем до розвитку аграрного сектору України, і сьогодні, як і протягом багатьох років, вони забезпечують провідні компанії країни унікальним насінням.

Відібрати державні землі в Національної академії наук та будувати вілли на ріллі, де створюються сорти пшениці з потенціалом врожайності за 120 ц/га, — це зубожіння та дикунство. Якщо таке станеться, це буде знаковою подією, це буде свідчити про знищення майбутнього держави, її деградацію.

На підтримку законних вимог про захист державних інтересів, утвердження законності та правового порядку, збереження української науки та цілісності до Національної академії наук надходять численні звернення та листи наукової громадськості, трудових колективів, товариств, видатних вчених.

Звернення від трудових колективів на сьогодні підписали 1535 осіб.

Цього не повинно бути! Доля Національного наукового центру вирішується вже сьогодні! Втрата Центру буде означати початок знищення науки в Україні.

P. S. *НАНУ звернулася до Президента та Прем'єр-міністра України з проханням захистити державну власність. Під зверненнями — понад півтори тисячі підписів провідних науковців майже сімдесяти наукових установ країни. 15 вересня народний депутат, голова Комітету Верховної Ради України з питань науки та освіти Володимир Полохало спрямував депутатське звернення з приводу передачі землі Національної академії наук у комунальну власність Глевахівській селищній раді під забудову до Генерального прокурора України Олександра Медведька.*

Народний депутат Володимир Мойсик звернувся листами до Голови Верховного Суду України Василя Онопенка та Генерального прокурора Олександра Медведька з вимогою «ретельно розібратися у цій справі й за наявності процесуальних можливостей переглянути її» та «прийняти рішення прокурорського реагування».

Постановою Верховної Ради України № 1011-VI від 19.02.09 р. утворено Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України (голова — народний депутат К. Бондарєв) з питань розслідування фактів порушення посадовими особами державних адміністрацій Київської області Конституції України і чинного законодавства України під час надання та переоформлення прав на земельні ділянки. На розгляді в цій комісії — питання про незаконне захоплення земель НАНУ у Глеваcі.

Володимир МОРГУН,
герой України, академік НАН України;
Костянтин СИТНИК, академік НАН України.

ФЕСТИВАЛІ

Післязавтра — «Амала-2009»

25–26 вересня у Києві пройде X Міжнародний фестиваль циганського мистецтва «Амала–2009». Яким він буде, чого варто очікувати глядачам? На ці запитання нашого кореспондента Анатолія Селентія відповідає президент фестивалю, художній керівник–директор театру «Романс», народний артист України Ігор КРИКУНОВ.

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

— Перш за все висловлюю подяку редакції газети «Голос України» за підтримку нашого фестивалю.

«Амала» — це яскрава демонстрація унікальної культури циганського народу, що упродовж багатьох століть хвилює душі й серця мільйонів людей, близька й зрозуміла всім народам і націям. Циганськими піснями й танцями захоплювалися багато творчих постатей — письменники, композитори, музиканти більшості країн Європи.

Наш ювілейний десятий фестиваль пройде на території Пушкінського парку Києва й у концертному залі БК «Більшовик». На ньому лунатимуть класичні й традиційні музичні твори, романси, сучасні композиції, танці у виконанні кращих представників циганського мистецтва України, Росії, Франції, Угорщини, Куби. У його рамках відбудуться ярмарки народних циганських майстрів, виставка «Циганський фотопортрет», презентація національної циганської кухні декількох країн Європи. А також буде розважальна програма за участі кінного театру «Скіф».

Традиційно на фестивалі буде вручено Орден циганської дружби «Амала» і почесні дипломи «За гідний внесок у збереження духовного джерела циганського народу».

Тож запрошуємо усіх киян і гостей столиці на фестиваль. Початок о 19.00.

Голос України — інформаційний спонсор фестивалю.

Сімейні реліквії Конончуків

У господарстві Віри та Петра Конончуків із села Бриці Млинівського району є механізми, яким уже сотня років і якими понині вони користуються.

— Цей комплекс, у який входять маслобойка і сепаратор, — наша родинна реліквія, — розповідає Віра Конончук. — Переходить вона як придане з покоління у покоління. Мені, наприклад, дісталася від свекра. Йому у свою чергу передав дід, який розказував, що у його господарстві цей комплекс з'явився ще за панської Польщі, десь на початку 30-х років минулого століття. З дідових слів, маслобойку та сепаратора купив його батько на Дубенському ярмарку на початку XX століття. Отже, виходить, що механізмам швейцарського виробництва приблизно сотня років.

Попри такий вік, вони справні і слугують Конончукам краще від теперішніх подібних апаратів. Наприклад, п'ять кілограмів масла на маслобойці можна збити всього за 15 хвилин. А сметану можна отримати, яку хочеш. Для цього у сепараторі є різні швидкості, хоча крутити ручкою доводиться однаково.

— Саме цю особливість — ручний привід — дехто вважає у наш час недоліком, — продовжує Віра Конончук. — Але нам ця робота труднощів не приносить. Навпаки, часом навіть хочеться покрутити сепаратора чи маслобойку. А переробляти є що — молоко маємо від двох корів. Раніше сметану, масло, сир вивозили на ринок. Зараз заготівельникам більше здаємо безпосередньо молоко. Але тим не менше — час від часу користуємося отим старовинним комплексом, з якого (як на мене) сметана та масло навіть смачніші від куплених продуктів. Заодно дивує придатність цих механізмів — уже сотня років, а вони працюють, як нові. Не впевнена, що сучасні сепаратори та маслобойки стільки часу витримають без поломок.

Зрештою, на цих двох апаратах перелік незвичних і водночас ходових старовинних речей у господарстві Конончуків не закінчується. Є тут ще одне диво — швейна машинка «Сінгер», яка, як заявляє господиня, просто «незрівнянна» у шитті валянок.

— Цю машинку мої родичі-попередники купили у 1931 році на ярмарку, — продовжує Віра Степанівна, — тоді, між іншим, у них був вибір «Зінгер» чи «Сінгер». Вибрали другу модель, бо у неї, мовляв, міцніша голка. Підтверджую: голки справді були надміцними. Окремі з них ще й досі цілими залишилися. А дісталася мені «Сінгер» від свекра. Він був гарним кравцем і частину своїх професійних секретів передав мені. Коли настає зима, моє основне заняття — шиття валянок. За зиму виготовляю до сотні пар. Більше половини села у моїх валянках ходить. Мені від цього, звичайно, приємно. А разом з тим приємно, що 78-річний «Сінгер» не підводить, надійно працює.

Невістка Конончуків та її донька Іванка переганяють молоко на сметану на старовинному сепараторі.

Довговічність цієї машинки, як і сепаратора, і маслобойки, очевидно, забезпечується тим, що вони потрапляли у майстровиті й бережливі руки. Крім того, звичайно ж, наші попередники уміли робити по-справжньому надійні апарати.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Анти — чумаки

Античний світ отримав свою назву від праукраїнського племені антів, яке проживало в басейні річок Дністер і Буг

(Черняхівська археологічна культура, II—I тис. до н. е.)

Сахара: від савани — до пустелі

Сахара — найбільша у світі пустеля площею понад 9 мільйонів 65 тисяч квадратних кілометрів, яка розташовується на території 11 країн Африки: Алжиру, Єгипту, Західної Сахари, Лівії, Мавританії, Малі, Марокко, Нігеру, Судану, Тунісу, Чаду.

Як стверджують геологи, наприкінці останнього льодовикого періоду (XII—X тис. до н. е.) пустеля *Сахара* була такою, як нині **(мал. 1)**. Але приблизно з X тисячоліття до н. е. клімат її різко змінився і перетворив цю територію на саванну.

Тут з'явилися озера і річки. Розквітли субтропічні рослини. У фауні тогочасної *Сахари* були такі великі тварини субтропіків, як жирафи, слони, носороги, гіпопотами.

У річках водилися близько 30 видів великих риб довжиною до 2 метрів, а також крокодили. (Останні представники крокодилячого племені *Сахари* і нині живуть в невеликому водоймищі в Хог-Гарі на краю пустелі.)

Зміна клімату спонукала людей, які мешкали в долині Нілу, до переселення в оази *Сахари*. Ці переселенці залишили тисячі малюнків на скелях пустелі із зображеннями тварин, які насолоджувалися життям в тамтешній савані **(мал. 2)**.

Проте починаючи приблизно з 5300-х по 3500 роки до н. е. мусонні дощі поступово зменшуються, а згодом і припиняються взагалі. Квітуча савана знову перетворюється на пустелю, в якій нині щорічно спостерігається близько 160 тисяч міражів із зображеннями картин із життя субтропічної *Сахари*.

Можливо, це видається містикою, але тамтешні мешканці переконані, що сахарські міражі дзеркально відображають минуле життя Великої пустелі. Вони є стаціонарними і рухливими, вертикальними і горизонтальними. Сучасні жителі *Сахари* склали навіть спеціальні карти караванних шляхів, де зазвичай з'являються міражі гір, оазів, пальмових гаїв, колодязів тощо...

Кінець *«ери дощів»* в *Сахарі* збігається з поверненням людей на свої вихідні позиції, в долину річки *Ніл*, та початок *«епохи фараонів»*.

Вчені й досі сперечаються щодо темпів «засушення» *Сахари*. Одні кажуть, що цей процес завершився ще в III тисячолітті до н. е. Інші вважають, що *Сахара* остаточно перетворилася на пустелю приблизно у VII столітті до н. е.

Є розбіжності і в оцінці шляхів розселення людей та культурно-цивілізаційних впливів у ті часи.

Скажімо, *нільська* версія розселення і повернення людей із *Сахари* була поставлена під сумнів знахідкою в 1962 році італійським вченим Ф. Морі муміфікованого трупа дитини (5500 роки до н. е.) на півночі від сахарського нагір'я *Тибесті*. Ця дитяча мумія була знайдена у скелі, на якій було зображено дивний малюнок, який і досі не можуть розтлумачити.

Ясно лише одне: враховуючи, що стародавні єгиптяни почали муміфікувати померлих лише з початком *«епохи фараонів»* (III тис. до н. е.), ймовірно, що саме пустеля *Сахара* могла стати місцем зародження релігійних культів, міфів і традицій *Стародавнього Єгипту*.

Мал. 1. Сучасний вигляд пустелі *Сахари*, територія якої майже дорівнює території США.

Гараманти — діти Аполлона

Як ми переконалися раніше, на величезній території африканської пустелі *Сахари* люди жили щонайменше з XII—X тисячоліть до н. е. Проте з усіх цивілізацій *Сахари* нас найбільше цікавить самобутня цивілізація одного з біблійних *народів моря*, який увійшов в історію під іменем *гараманти*.

За свідченням цілого шерегу античних авторів (Тацита, Теофраста, Страбона, Вергілія, Плінія Старшого, Птолемея), *гараманти* понад 2 тисячі років (XIV ст. до н. е. — VII ст. н. е.) домінували від середземноморського узбережжя *Лівії* (так тоді називалася вся *Північна Африка*) аж до населених негроїдним людом країн *Судану*.

Як зазначає російський автор С. Козлов, чимало дослідників вважають (і він з ними погоджується), що суфікс ***«ант»*** в імені цього народу свідчить про його *пеласгічне* походження.

Російський історик А. Чертков писав (1855 р.), що *пеласги* проживали у III—II тисячоліттях до н. е. на території Греції (до греків. — **В.Б.**). А сучасні українські дослідники П. Гарачук та О. Губко додають, що вихідці з України *(Еллада №1)* — *пеласги* проживали не тільки на території Греції *(Еллада №2)*, а й на Близькому Сході.

Мал. 2. Наскельний малюнок тропічних тварин (один із багатьох тисяч), які до III тисячоліття до н. е. проживали на території пустелі *Сахари*.

Зокрема, *пеласги* мешкали в *Палестині*, якій, власне, і дали її нинішню назву. Зі свого боку зауважимо: чимало вчених не мають сумнівів, що в *пеласгів* була ще одна назва — *лелеги*.

І ще один факт, який, на перший погляд, видається досить несподіваним.

Історики одностайні у своєму твердженні, що ***анти*** — це давньоукраїнське плем'я, яке проживало в басейні українських річок *Дністер* і *Буг* (Черняхівська археологічна культура, II—I тис. до н. е.).

Отже, виходить, що північноафриканські *гараманти* (столицею яких було місто *Гарама*) походять з родини *лелегів/пеласгів*. Прабатьківщиною останніх була територія сучасної України, де в ті само історичні часи проживали їхні родичі, що звалися просто — ***анти***.

І, напевно, *цивілізація антів* була не з найгірших у світовій історії людства, якщо з давніх-давен люди захоплюються ***античним*** світом, його матеріальною та духовною культурою і мистецтвом!

Про спорідненість ***антів*** української Еллади (*Сабатинівська* культура *Трипільської цивілізації* та *Черняхівська* археологічна культура), ***антів*** грецької Еллади (*Крито-мікенська цивілізація*) та ***антів*** Сахари (*гарамантів*) свідчать хоча б спільні культи Бога *Аполлона* та Богині *Артеміди*.

Наприклад, якщо подивитися на статую Богині *Артеміди Ефеської* (багатогрудої), яка зберігається в Археологічному музеї *Тріполі* (Лівія), то можна переконатися в її українських (елліністичних) рисах обличчя **(мал. 3)**.

Це, зрештою, і не дивно, оскільки культ богів-близнюків *Аполлона* і *Артеміди* був принесений у Спарту у II тисячолітті до н. е. **дорійцями** (*Сабатинівська* культура *Трипільської цивілізації)* з української Тавриди (північне Причорномор'я та Приазов'я). А це, як відомо, були території *скіфів/аріїв*, які самі себе називали *саками* (від слова *сакира*).

А згодом, як ми бачимо з **малюнка 3**, ці культи скіфо-еллінських богів були перенесені ***антами*** на північноафриканське узбережжя — в *Сахару*.

Згідно з критською легендою, в давні часи критський цар *Мінос* поселив свою дочку *Акакаллідю* в Лівії (тоді так називалася вся Африка). Там вона народила від бога *Аполлона* сина, який і був названий *Гарамантом*.

Але, окрім цієї легенди, є чимало й інших доказів зазначеної вище цивілізаційної спорідненості.

Зокрема, ***анти Сахари*** використовували ті само форми поховань своїх померлих, що й жителі Мікенської держави (егейський острів *Крит*). Та само водогінна система фоггарів (мережа колодязів, що поєднувалися штольнями).

Такі само бойові колісниці, які використовувалися і мешканцями Криту — ***етеокритами/теукрами*** **(мал. 6)**. Однакова була і зброя: списи, дротики, мечі, круглі щити.

Ці зразки зброї, як дослідив В. Ключко, тотожні зразкам зброї, яку використовували носії *Сабатинівської* локальної культури *Трипільської цивілізації*, жителі *Криту*, *Сардинії* та *Єгипту* (Луксор, долина царів).

За даними відомого Енциклопедичного словника Ф. Брокгауза та І. Єфрона (1893 р.), таку само зброю, і в ті само часи, використовували *спартанці/дорійці*.

Але й це не все. Якщо ми подивимося на зброю *троянського царя Енея* **(мал. 4)**, зображеного на аттичній вазі (V ст. до н. е.) з Археологічного музею Новари (Італія), ми теж побачимо там аналогічний спис і круглий щит.

Отже, всі ці матеріальні та культурні артефакти свідчать, що *троянці/теукри, критяни/етеокрити, єгиптяни/копти і гараманти* походять від українських *трипільців* (Сабатинівська археологічна культура) та ***антів*** (Черняхівська археологічна культура).

До того додамо, що воїни (носії тієї зброї) зображені на фресках в пустелі *Сахарі* білошкірими людьми з синіми очима. Зрозуміло, що на тлі негроїдних аборигенів Африки вони явно мають вигляд прибульців з Європи.

Більше того, подивіться, наприклад, на передній план фотографії виставки **(мал. 5)** в Археологічному музеї лівійської столиці *Тріполі* (заснованої, швидше за все, українськими трипільцями). На ній, як можна побачити, експонується мармурова голова чоловіка з вусами та типовими українськими рисами обличчя.

Ми чудово знаємо, що негроїдні автохтони Африки, римляни та араби ніколи не носили таких зачісок та вусів. Тож, побачивши типові українські риси обличчя цього ***анта*** — «козака» Сахари, у нас зникають жодні сумніви у *скіфо-арійському* походженні ***гарамантів***.

У цьому зв'язку показово, що висохлі русла річок у пустельній Африці й нині «чомусь» називаються по-санскритські — *ваді (вода)*. Найвище нагір'я в пустелі Сахарі теж має «чомусь» санскритську назву — *Тибесті* (так само, як і найвище нагір'я Азії — *Тибет*). А поховання ***антів*** Сахари, розташовані в районі *Тибесті*, й досі називаються тамтешніми аборигенами як «гробниці білих людей».

Мал. 4. *Еней* виводить престарілого **Анх**іса із захопленої ахейцями *Трої*. Аттична ваза (V ст. до н. е.). **Музей Археології Новари, Італія.**

До речі, стиль зображення коней ***гарамантів*** на наскальних малюнках в пустелі *Сахарі* (так званий «летящий галоп») — дуже схожий на стиль зображень *Крито-мікенської цивілізації* **(мал. 6)**.

Чумаки пустелі Сахари

Гараманти мали потужну централізовану державу зі столицею в місті *Гарама* (нині — *оаза Джерма*, що розташовується на південному заході сучасної Лівії). Отже, назву цього народу розшифровують як ***анти Гарами***.

Саме так їх назвав «батько історії» Геродот, який, безперечно, знав про існування українських ***антів*** (бо писав про них!). Останні, як відомо, проживали між Дністром і Бугом (II тис. до н. е. — I тис. н. е.) і дали назву всьому ***античному*** світові.

Гарама була достатньо великим (в її околицях знайдено не менш як 60 тисяч поховань) і розвиненим містом. У I—II століттях н. е. столиця *сахарських **антів*** була містом із кам'яними та цегляними будівлями **(мал. 7)**.

Її вулиці було вимощено камінням, а комунальні мережі обладнано водогоном з фоггарами. Були тут і численні майстерні ремісників. Особливо *Гарама* славилася (трипільська традиція. — **В.Б.**) своїми гончарними виробами.

Культура *гарамантів* увібрала в себе досвід скотарства та землеробства як африканських народів (берберів), так і ***етеокритів/теукрів***. Останні прийшли на африканське узбережжя, очевидно,

Мал. 3. Статуя ***Арт**еміди* Ефесії (багатогрудої). **Археологічний музей Тріполі, Лівія.**

Сахарські міражі дзеркально відображають минуле життя Великої пустелі

пустелі Сахари

Мал. 5. Голова **анта** — «козака» пустелі *Сахари*. **Археологічний музей міста Тріполі, Лівія**

із *Трої* — транзитом через *Крит*. Вони мали свою писемність, абетка якої складалася із 29 літер.

Роль *гарамантів* у житті тогочасної *Сахари* (II тис. до н. е. — I тис. н. е.) була надзвичайно вагома. *Гараманти* мали потужне і мобільне військо, основу якого становили бойові двоколісні колісниці, запряжені четвірками коней.

Саме ці колісниці *гараманти*, за словами Геродота (V ст. до н. е.), використовували у своїх нападах на «печерних ефіопів». Постійно нападали вони і на єгипетські царства, фінікійські, карфагенські та римські колонії.

Фактично під їхнім контролем перебували мало не всі оази і караванні шляхи *Сахари*. Вони були основними торговельними посередниками між країнами «чорної» Африки, фінікійськими колоніями, Карфагеном та африканськими колоніями Риму.

Саме від *гарамантів* Римська імперія отримувала слонову кістку, золото, диких звірів, страусове пір'я, чорношкірих рабів. Вони багатіли також на торгівлі сіллю і дорогоцінним камінням.

У похованнях *гарамантів* археологи знайшли численні етруські кубки і золоті прикраси, фінікійські вази, римські монети, гребні із слонової кістки, що свідчить про налагоджені торговельні зв'язки цього народу з усіма цивілізованими народами давнього Середземномор'я.

Об'єднання *народів моря*, до якого входили *гараманти*, постійно воювало з Єгиптом фараонів. В єгипетських документах починаючи з кінця XIV століття до н. е. регулярно зустрічаються розповіді про військові сутички єгиптян з

Мал. 7. Залишки кам'яних будівель столиці **ант***ів* Сахари — міста Гарами (Джерма, Лівія)

народами моря. Про перемоги над ними пишуть у XIII столітті до н. е. фараон *Мернептах*, у XII столітті до н. е. фараон *Рамзес II*.

Наскельні малюнки із *Сахари* та дослідження палеоантропологів свідчать про те, що після поразок у тривалій боротьбі з Єгиптом *прибульці* з *Криту* поступово змішувалися і, зрештою, асимілювалися з корінним європеоїдним населенням Північної Африки.

Загалом слід зазначити, що *Крито-мікенська держава* не обмежувала свій вплив островом Крит. Насправді вона контролювала практично всю Егеїду, тобто більшість островів Егейського моря.

Окрім того, зауважимо, що греки терміном *лівійці* називали всіх європеоїдних мешканців Північної Африки, а терміном *ефіопи* — представників усіх негроїдних народів Африки.

Гараманти достатньо довго й активно стримували римську експансію в Північній Африці, хоча в 19 році н. е. римські легіонери і взяли штурмом їхню столицю — Гараму. Зрештою, наприкінці I століття н. е. римляни були змушені підписати з ними договір про «дружбу».

Хоча цю «дружбу» кожен із партнерів розумів досить своєрідно. Подивившись на малюнок 8, ми можемо переконатися, що римляни з полоненими *гарамантами* не дуже церемонилися. І часто-густо останні гинули на аренах римських Колізеїв у нерівній боротьбі з дикими звірами та іншими гладіаторами.

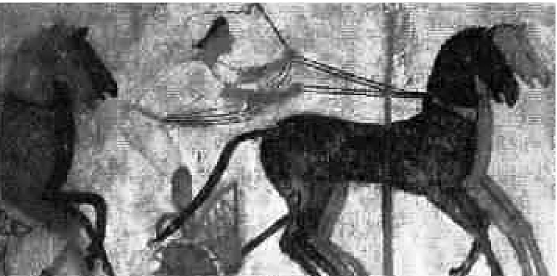
Своєю чергою *гараманти* у II—IV століттях н. е. були основною ударною силою антиримських повстань у Північній Африці. А починаючи з V століття н. е. (після падіння римських колоній в Африці), цивілізація *гарамантів* досягає піку свого розвитку й могутності. Вони стають одноосібними володарями практично всієї величезної території пустелі Сахари.

Проте у VII столітті н. е. в Сахарі з'явився ворог, який зумів завдати поразки *гарамантам*. Це були *араби*, які близько 669 року н. е. розбили їхнє військо і захопили столичне місто — Гараму.

Структура держави *гарамантів* була зруйнована: **ар**ійську еліту позбавили влади, військо зруйнували, основні джерела доходів перейшли в руки завойовників-*арабів*.

Також наполегливо наступала на оази *Сахари* і пустеля. А з нею — і автохтони Африки, кочовики-*бербери*. З одного боку, *бербери* були близькі за способом життя та соціальною організацією до *гарамантів*. З другого — вони були близькі й *арабам*. Зрештою, це і привело до взаємної асиміляції частини *гарамантів* з берберами та арабами.

Інша частина розсіяних арабами *гарамантів*, мігрувала в гірські райони *Сахари* (нагір'я *Тибесті*). Там вони, швидше за все, змішалися з *туарегами*, які приблизно у VI столітті н. е. виділилися із загальної маси лівоберберських народів.

Мал. 8. Полонений *гара***мант** на арені з дикими звірами. Давньоримська мозаїка. **Археологічний музей Тріполі, Лівія.**

Туареги, на думку відомого дослідника *Сахари* А. Лота, є прямими нащадками *гарамантів*, про яких з моменту арабського завоювання *Сахари* вже нічого не пишуть тамтешні хроніки.

Сама ж назва цього народу, який вперто не бажав ісламізуватися й дотримувався прийнятої у VI столітті н. е. християнської віри, в перекладі з арабської означає — *«відторгнені Богом»*. А самоназвою народу, відомого нам під арабським словом *туареги*, є ім'я **імошаг** — *«вільні»* (люди).

Туареги й нині живуть у цих місцях, розводять верблюдів і коней і, як і раніше, «працюють» чумаками — торгують сіллю, яку привозять з віддалених районів Судану на північ Африки.

Наостанок зазначимо, що наведені вище факти переконливо свідчать, що *троянці/теукри, критяни/етеокрити, єгиптяни/копти* і *гараманти/туареги* є нащадками давньоукраїнських етносів: *трипільців* (Сабатинівська археологічна культура) та **антів** (Черняхівська археологічна культура).

Цивілізація **ант***ів Гарами* розчинилася серед моря аборигенних етносів пустелі *Сахари*. (На відміну від *арійської касти брахманів* в Індії, вони дозволяли собі змішані шлюби з корінними народами Африки.)

Добре це чи погано, судити не нам. Можливо, в такий спосіб вони зробили нам більш близькою сучасну *Лівію* і Північну Африку загалом?..

Валерій БЕБИК,
професор, проректор Університету «Україна», голова Всеукраїнської асоціації політичних наук.

Мал. 6. Стиль зображення коней *гара***мант***ів* та конструкція колісниць у пустелі *Сахарі* — схожий на стиль зображень *Крито-мікенської цивілізації.*

Друге дихання науково-освітнього осередку

У Чернігові відкрито Інститут історії, етнології та правознавства ім. Олександра Лазаревського Чернігівського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Для Чернігово-Сіверщини це досить небуденна подія. Адже регіон славиться своїми всесвітньо відомими істориками, етнографами. Нині їхній досвід, а також праця гідних послідовників будуть спрямовані на поглиблене вивчення історії Лівобережної України, Гетьманщини, підготовку в науково-освітньому закладі фахівців-етнологів, істориків, знавців права. Про це повідомив директор інституту, заслужений працівник освіти України Олександр Коваленко.

— Історичний факультет нашого університету, — зауважив він, — вже давно переріс звичні стандарти університетського підрозділу. Маю на увазі насамперед не тільки, наприклад, такий показник, як наявність 5 докторів, 6 професорів чи діяльність аспірантури, докторантури, спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з історичних дисциплін. Сьогодні до компетентного висновку фахівців нашої установи прислухаються представники влади, уряду, місцевого самоврядування у вирішенні питань збереження пам'яток історії, культури тощо.

— А реконструкція, відбудова Батурина взагалі проходила під вашим керівництвом?

— Якщо брати консультативний, науковий бік цієї важливої справи, то це загалом так. Адже розкопки в колишній гетьманській столиці розпочала в 1995 році Батуринська археологічна експедиція під керівництвом завідувача кафедри історії та археології України Володимира Коваленка. Щороку в місто героїчної слави українського народу приїжджають досліджувати рештки церков, палацу, фортеці наші студенти. Тепер археологічна експедиція має статус міжнародної, оскільки в її роботі беруть участь археологи, історики, студенти з Канади, США, Росії. А загалом за проектами, пропозиціями чернігівських істориків здійснено реконструкцію цитаделі в Батурині, будинку Мазепи, інших пам'яток.

— Тепер у цьому само напрямі працюватиме в Любечі?

— Нинішнього року наш університет справді відрядив до цього древнього міста археологічну експедицію, яка зробила чимало відкриттів. Восени відбудеться наукова конференція, на якій обговоримо все, пов'язане з історичним минулим Любецької округи. Ми підготували проект із реставрації кам'яниці Полуботка. Після проведення додаткових археологічних розкопок на Замковій горі, сподіваємося, там постане відроджена фортеця.

— Які головні наукові напрями діяльності нового інституту?

— Зазначу, що вони склалися не за один день. У нас дуже продуктивно працює при інституті Центр археології та стародавньої історії Північного Лівобережжя ім. Д. Самоквасова, а також Чернігівське відділення Інституту археографії і джерелознавства ім. М.С. Грушевського. Історики цих наукових осередків ведуть широкомасштабне вивчення регіону, України доби IX—XIII століть, а також ближчих до нас часів. Особливо цінні їхні археологічні розкопки в середньовічних поселеннях Шестовиці, Чернігова та інших місць. Два роки тому започаткував свою роботу Центр історичної русистики ім. Олексія Нарочницького. Він вивчає російську історію, але через призму української проблематики. Крім цього, недавно відкрито при інституті Чернігівське відділення Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського НАН України. Зазначу, що тепер Інститут історії, етнології та правознавства ім. Олександра Лазаревського має вищий ступінь автономії, ніж колишній історичний факультет, а відтак усім науковим осередкам буде легше вирішувати питання у збиранні коштів на фінансування археологічних розкопок, проведення наукових конференцій, видання монографій.

— До речі, якими книжками вони порадували громадськість?

— Центр археології та стародавньої історії Північного Лівобережжя ім. Д. Самоквасова щороку видає велику збірку праць міжнародної наукової конференції «Середньовічні старожитності Центрально-Східної Європи». Схожий щорічник готує й Центр історичної русистики ім. Олексія Нарочницького. Під моєю редакцію видруковано збірки «Чернігів у середньовічній та ранньомодерній історії Центрально-Східної Європи», присвячену 1100-літтю першої згадки про місто на Десні, а також «Батуринська старовина», «Чернігівщина inkognita». Додам до цього, що через місяць-два побачить світ том документів про Батурин, віднайдених здебільшого науковцями нашого науково-освітнього закладу. Історики інституту взяли активну участь у підготовці чернігівського тому «Реабілітовані Історією», інших суспільно значимих видань. Саме завдяки фаховій редакції редколегії, активній участі наукового потенціалу інституту в Чернігові вже 15 років видається журнал «Сіверянський літопис», який нещодавно очолив доктор історичних наук Володимир Дятлов.

— Насамкінець поясніть, будь ласка, чому інститут отримав ім'я саме Олександра Лазаревського?

— Так, справді, з Чернігівщиною пов'язані долі Миколи Костомарова, Олександра Оглоблина, Вадима Модзолевського, Дмитра Дорошенка. Але найбільше з них вивчав у місцевих архівах історію, право, побут українців відомий український історик Олександр Лазаревський. Він працював, до речі, суддею в Ніжині, Чернігові. А весь вільний час витрачав на пошук історичних документів. Його книги томи «Опис старої Малоросії», розвідки «Люди старої Малоросії», публікації джерел і сьогодні активно використовують чимало істориків. Тому назвати ім'ям Олександра Матвійовича наш інститут було справедливим рішенням.

Бесіду вів Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: О. Коваленко та його інститут.

Фото автора.

2010 року Кубок світу з футболу побуває в Україні. Минулого понеділка золотий приз вирушив у світове турне зі штаб-квартири ФІФА у Швейцарії. До кінця нинішнього року він відвідає 53 країни Африки, котра вперше прийматиме чемпіонат світу. А вже у новому році Кубок ФІФА об'їде цілий світ. Він прибуде до Донецька вдень 22 березня із Санкт-Петербурга.

У «Тулузи» кадрова втрата

Футбол. Капітан французької «Тулузи» Мауро Сетте пропустить усі матчі групового етапу Ліги Європи через перелом ключиці. 27-річному аргентинцю потрібна операція, яку зроблять днями. Таким чином, він не зможе зіграти проти «Шахтаря» у матчі Ліги Європи у Донецьку 22 жовтня.

Святі отці гартують силу на стадіоні

У Вінниці тривають «Малі Олімпійські ігри» серед священиків, які вперше проводить місцева єпархія Української Православної церкви Московського патріархату.

У рамках змагань відбувся футбольний поєдинок між командою священиків та місцевої влади, за останню виступали представники облдержадміністрації та Вінницької міськради. Більш зіграна команда владців, яка систематично бере участь у різноманітних змаганнях, перемогла святих отців з рахунком 7:2. «Незважаючи на поразку, служителі церкви здобули фізичний гарт, — каже секретар Вінницької єпархії отець Владислав. — Священик повинен бути не тільки сильний духом, а й мати фізичну силу. Сподіваємося, наш приклад прислужиться тим молодим людям, які забули дорогу на спортмайданчик чи стадіон...»

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Турнірна хроніка

Академічне веслування. Брест (Білорусь). Чемпіонат Європи. Українські спортовці везуть додому дві золоті, срібну і бронзову медалі. У загальнокомандному заліку Україна була другою.

Наша жіноча четвірка парна у складі Світлани Спірюхової, Тетяни Колесникової, Анастасії Коженкової та Яни Дементьєвої підтвердили клас чемпіонів світу, вигравши змагання і в Європі.

«Золото» також на рахунку чоловічої четвірки (Геннадій Захарченко, Володимир Павловський, Костянтин Зайцев, Сергій Гринь). Не залишилися без нагород чоловіча та жіноча вісімки: хлопці фінішували другими, у дівчат — третє місце.

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. «Сокіл» (Київ) — «Металург» (Лієпая). 2:1 (0:0, 1:0, 1:1). Шайби: Срюбко, 36, Сальников, 44 — Фелдманіс, 48. «Вітебськ» — «Брест». 3:2 (1:1, 1:1, 1:0). «Хімік-СКА» (Новополоцьк) — «Німан» (Гродно). 1:2 Б (0:0, 1:1, 0:0, 0:1). «Гомель» — «Динамо-Юніорс» (Рига). 6:2 (1:0, 2:0, 3:2). «Шахтар» (Солігорськ) — «Юність» (Мінськ). 0:2 (0:0, 0:0, 0:2). «Керамін» (Мінськ) — «Хімволокно» (Могилів). 4:2 (0:1, 1:0, 3:1).

«Юність» — 21 очко, «Шахтар», «Сокіл» — по 18, «Німан» — 15, «Вітебськ» — 13, «Гомель» — 12, «Хімволокно», «Шинник» (Бобруйськ) — по 11, «Керамін» — 10, «Металург» (Жлобино), «Хімік-СКА» — по 9, «Динамо-Юніорс» — 5, «Металург» (Лієпая) — 4, «Брест» — 3.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ Віктор БРАНИЦЬКИЙ

«Металіст» приймав експертів

Позавчора стадіон «Металіст» з робочим візитом відвідала офіційна делегація експертів УЄФА у складі Марка Тіммера (керівник підрозділу стадіонів та безпеки УЄФА), Карлоса Лукаса (менеджер Євро-2012 в Україні) та інших представників головного футбольного органа Європи.

Делегація, екскурсію по стадіону для якої проводив президент «Металіста» і генеральний інвестор, координатор з підготовки до Євро-2012 у Харкові Олександр Ярославський, оглянула стадіон. Представники УЄФА висловили задоволення ходом реконструкції і дали низку рекомендацій, після чого відбули для подальших нарад до Києва.

Поговоримо після 10 грудня

Донецьк сперечатиметься за право прийняти на «Донбас-Арені» матчі чвертьфіналу та півфіналу Євро-2012. Про це розповів віце-прем'єр-міністр України Іван Васюник під час презентації проекту реконструкції терміналу летовища в Донецьку.

Віце-прем'єр впевнений, що термінал буде збудовано вчасно. «Концентрація зусиль притаманна донецькій владі та приватним інвесторам. Досвід будівництва «Донбас-Арени» переконує нас у тому, що 10 грудня УЄФА прийме рішення про організацію чотирма українськими містами Євро-2012. Після цього можна буде говорити про можливість проведення у Донецьку чвертьфінальних матчів і півфіналу», — підбив підсумки пан Васюник.

Там, де відбудеться жеребкування

Група директорів та менеджерів УЄФА інспектуватиме в столиці Польщі місця, пов'язані з процедурою жеребкування відбірних груп до Євро-2012. Делегація з 14 осіб зустрінеться у Варшаві з владою міста, дирекцією аеропорту імені Шопена та керівництвом Палацу культури та науки (ПКіН), де безпосередньо відбуватиметься процедура жеребкування.

Темою переговорів буде, зокрема, план створення інформаційних покажчиків, які сповіщатимуть про церемонію жеребкування, **передає агенція PAP.** Представники керівного органу єврофутболу відвідають ще й готелі, в яких під час фінальної частини турніру 2012 року зупинятиметься «родина» УЄФА та представники федерацій футболу різних країн.

Оглянули «Бориспіль»

Експерти УЄФА оглянули будівництво нових терміналів F і D, а також злітних смуг міжнародного аеропорту «Бориспіль». У заході взяли участь директор Державного підприємства Міжнародний аеропорт «Бориспіль» Борис Шахсуваров, віце-прем'єр-міністр України Іван Васюник, інспектор УЄФА з питань аеропортів Пітер Гемпсон, президент Федерації футболу України Григорій Суркіс, **(у центрі знімку зліва направо),** директор турніру УЄФА Мартін Каллен та інші.

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Тимощук в елітній компанії

Футбол. Уболівальники офіційного сайту УЄФА визначили символічну збірну першого туру Ліги чемпіонів. До її складу увійшов український півоборонець «Баварії» Анатолій Тимощук **(на знімку).**

Дії українця на сайті описується так: «Новачок «Баварії» замінив у стартовому складі травмованого Марка ван Боммела і не підвів. Опорний півоборонець збірної України зарекомендував себе в Хайфі як вдалими діями в обороні, так і гострими підключеннями в атаку».

А тепер склад символічної збірної туру: **воротар** — Джанлуїджі Буффон («Ювентус», Італія); **правий оборонець** — Майкон («Інтер», Італія); **лівий оборонець** — Алі Сіссохо («Олімпік», Ліон, Франція); **центральні оборонці** — Ельякім Мангаля («Стандард», Бельгія), Даніель ван Буйтен («Баварія», Німеччина); **півоборонці** — Анатолій Тимощук («Баварія», Німеччина), Звездан Місимович («Вольфсбург», Німеччина), Ренато («Севілья», Іспанія), Андреа Пірло («Мілан», Італія); **нападники** — Графіте («Вольфсбург», Німеччина), Філіппо Індзагі («Мілан», Італія).

Фото з сайту ФФУ.

Нашим продовжують довіряти

Комітет арбітрів ФФУ та Асоціація футбольних арбітрів України отримали від УЄФА повідомлення про чергові призначення вітчизняних рефері на офіційні міжнародні поєдинки.

Так, чернівчанин Юрій Мосейчук з лайнсменами Олександром Шамичем (Київ), Миколою Левком (Чернівці) та Андрієм Шандором (Львів) у ролі четвертого арбітра вирушать до Греції, де 13 жовтня обслуговуватимуть відбірний матч Євро-2011 між місцевою та литовською молодіжними збірними.

Харків'янка Катерина Монзуль разом із асистентками Наталею Рачинською та Мариною Сенікобиленко 7 жовтня розсудять матч-відповідь жіночої Ліги чемпіонів між ісландським «Валуром» та італійським «Торрес Кальчіо».

Допомогли ближньому

Футбол. Харківський «Металіст» і донецький «Металург» надали фінансову підтримку луганській «Зорі», котрій загрожувало виключення з чемпіонату України за несплату заявкового внеску.

«Ми вважаємо, що футбольне співтовариство не має морального права залишитися осторонь і покинути «Зорю» та її уболівальників у цей важкий час. Харківський «Металіст» і донецький «Металург» уже надали луганському клубу фінансову підтримку. І ми закликаємо решту 14 клубів Прем'єр-ліги також підтримати славну команду в цей непростий для її час. Гроші не можуть бути мірилом усього. Часи змінюються, проблеми рано чи пізно вирішуються, а втрачене вже не повернеш. Є вищі цінності, є спортивна честь, і вона зобов'язує нас простягнути колегам руку допомоги», йдеться у спільній заяві «Металіста» і донецького «Металурга».

Віталій Кличко: «Отрути без протиотрути не буває»...

Бокс. Віталій Кличко **(на знімку)** заявив, що він набрав прекрасну форму напередодні бою з американцем Крісом Арреолою за чемпіонський пояс WBC, що відбудеться в Лос-Анджелесі 26 вересня.

Кличко-старший в умовах каліфорнійської спеки закінчив активну фазу підготовчого періоду до захисту чемпіонського титулу, котра тривала шість тижнів. Протягом цього часу український суперважковаговик провів понад 120 раундів спаринг-боїв, в яких йому допомагали шестеро боксерів. «Усі поставлені завдання виконані. Я перебуваю у прекрасній формі, підготовлені всі тактичні варіанти бою. Залишилося тільки їх реалізувати. І я готовий на рингу продемонструвати, наскільки добре підготувався», — зазначив 38-річний боксер.

Кличку відомо, що Арреола, готуючись до поєдинку, вивчав його попередні бої, його техніку і тактику, і знає, які спаринг-партнери працювали з американцем. «Я припускаю, які заготовки він робить на цю зустріч. Але на кожну його атаку у мене обов'язково знайдеться контратака. Отрути без протиотрути не буває. Цей двобій буде захопливим».

За словами нашого боксера, проведення підготовчих зборів і титульного бою викликало досить великий інтерес у Каліфорнії. Так, днями тренування Кличка відвідав відомий актор Дензел Вашингтон.

Фото з сайту BoxNews.

З мрією про титул

Бокс. Поразка від В'ячеслава Сенченка у квітні цього року, схоже, додала Юрію Нужненку спортивної злості. Про це заявив сам боксер після перемоги над Мамасолі Кімсанбаєвим з Узбекистану. «Найближчим часом я розраховую повернути втрачені позиції і знову поборотися за титул чемпіона світу, — сказав Юрій. — Сподіваюся вже цього року провести бій, перемога в якому дозволить мені істотно піднятися в рейтингах».

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні акціонери ВАТ «Плодоовочевий комбінат»!

Запрошуємо Вас на загальні збори Товариства, які відбудуться «12» листопада 2009 р., за адресою: м. Житомир, вул. Івана Гонти, 68. Початок загальних зборів о десятій годині (реєстрація проводиться з 8.30 по 9.45). Для реєстрації мати при собі паспорт, а для представників юридичних осіб та фізичних осіб — належним чином оформлені довіреності.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ

1. Звіт Голови Правління про результати діяльності Товариства за 2008 р.
2. Звіт Голови Ревізійної комісії.
3. Затвердження річної фінансової звітності за 2008 р.
4. Затвердження плану використання прибутку товариства на 2009 р.
5. Зміна найменування акціонерного товариства з відкритого на приватне акціонерне товариство «Плодоовочевий комбінат».

Голова правління.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПОВТОРНИЙ АУКЦІОН

Лот 1 - Нежитлова будівля гаражу на 3 бокси (Літ. Г-1), заг. пл. 190,5 м2, 1995 р.п. та щит обліку У20-ЯР1-100У-01; первісна вартість 154900 грн.; сума зносу 75892 грн.; фундамент, кровля - з/б плити, стіни - цегла, електропостачання; розташ.: м. Синельникове, вул. Виконкомівська, 64з. Поч. вартість продажу 226493,40 грн. (з ПДВ). Лот 2 - Бокс з 5 гаражів (Д), заг. пл. 238,2 м^2, первісна вартість 46455 грн.; сума зносу 46455 грн.; фундамент, підлога - бетон, кровля - з/б, стіни - цегла, електро-, водопостачання, каналізація; розташ.: м. Нікополь, пр. Трубників, 11а. Поч. вартість продажу 293160 грн. (з ПДВ). Лоти 1, 2 знаходяться на балансі Управління НБУ в Дн-ській обл. Ознайомлення: в робочі дні та часи банка за місцем розташування майна. Фіксовані умови продажу: Переможець аукціону зобов'язаний оплатити товарній біржі "Катеринославська" послуги з підготовки та проведення аукціону. Аукціон відбудеться 14.10.2009 р. об 11-00 г. на ТБ "Катеринославська" за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49. Кінцевий строк прийняття заяв на участь та внесків в аукціоні: реєстраційного - 180 грн., у т.ч. ПДВ - 30 грн. та гарантійного (без ПДВ) - 10% від поч. варт. майна на п/р ТБ "Катеринославська" №26001118108001 в КБ "Приватбанк", МФО 305299, код 23364874 - 09.10.2009 р. Час роботи біржі: Пн-Пт з 09.00 до 17.00, тел. (0562) 366-555.

Постановою господарського суду Львівської області від 27.08.2009 р. у справі № 21/93 Сколівське державне підприємство комунального господарства Сколівської РДА (адреса: 82600, Львівська обл., м. Сколе, вул. Стрийська, 34, код ЄДРПОУ 03348821) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сидорака Олексія Олексійовича (ліцензія АБ № 271609 від 22.12.2005 р., адреса: 82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Львівська, 83\13). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Статут Українського товариства оцінювачів, затверджений установчими зборами УТО, протокол № 1 від 25 жовтня 1994 р. із змінами та доповненнями внесеними загальними зборами УТО 26 квітня 1999 р. та із змінами і доповненнями внесеними Загальними зборами УТО 16 грудня 2005 р. що зареєстровані Міністерством юстиції України 16 грудня 1999 р. та 15 вересня 2006 року відповідно, вважати недійсним в зв'язку з його втратою.

Ухвалою Господарського суду АРК (95003, м. Сімферополь, вул.. Р, Люксембург, 29/11) від 15.06.2009 р. по справі № 2-12/3125-2009 було порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Ахтиар — С» (м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 31, Рахунок 260033121 Сімферопольський філіал ВАТ АБ «УкрГаз Банк», МФО 324797, код ЄДРПОУ 32896568) та 20.07.2009 р. введено процедуру розпорядження майном боржника строком на 6 місяців.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Савіна Василя В'ячеславовича (ліц. АВ № 347165 від 12.09.2007 р., що мешкає за адресою: м. Джанкой, пров. Спортивний, 5, кв. 40). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (майдан Незалежності, 1 , м. Хмельницький, 29000) 11. 09. 2009 р. порушено провадження у справі № 13/166-Б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Славутський руберойдовий завод» (вул. Князів Сангушків, 95, м. Славута, Хмельницька обл., 30000, р/р: 26001301260180 в Славутському відділенні Промінвестбанку, МФО 315472, код 00292787).

Розпорядником майна призначено Дейнеку Миколу Івановича (вул. Хотовицького, буд. 8, кв. 120, м. Хмельницький, 29000, ліцензія АВ № 347240 від 08.10.2007 р.).

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти протягом тридцяти календарних днів з дня публікації до господарського суду та розпорядника майна.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) ухвалою від 17.08.2009 р. порушив провадження у справі № Б26/198-09 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Франко — Термінал» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Сімферопольська, 17, кв. 202, рахунок № 26005003725001 в ВАТ КБ «Причорномор'я» м. Дніпропетровськ, МФО 306759, код за ЄДРПОУ 32448098). Стосовно боржника введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вдовіна Максима Володимировича, ліцензія АВ № 307249 від 26.02.2007 р. (49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/61, тел. 8 (0562) 33-89-69). Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Сімферопольська, 17, кв. 202, довідки за тел. 8 (056) 371-06-03.

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 12.11.2007 р. порушено справу № 10/323 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Батьківщина» (Україна, 26010, Кіровоградська область, Новомиргородський район, с. Капітанівка, вул. Постишева, 26, код ЄДРПОУ 00386376). Ухвалою господарського суду Кіровоградської області від 05.08.2009 р. по справі № 10/323 введено процедуру розпорядження майном боржника товариства з обмеженою відповідальністю «Батьківщина».

Розпорядником майна призначено Білугу Інну Володимирівну, ліцензія серія АБ № 116068 від 17.11.2004 р. Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 25030, м. Кіровоград, пр-т Правди, 7, к. 5, кв. 4, тел. 56-83-17.

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 26.06.2009 р. порушено справу за № 10/95/б про банкрутство МПП «АР-2» (58000, м. Чернівці, вул. Доброго, 9/15, код ЄДРПОУ 31620646).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бурму С. В. (ліцензія АБ № 216951 від 05.05.05 р.), м. Чернівці, вул. Головна, 204-Е/48).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) від 17.09.2009 р. по справі № 01/1778 Державне підприємство «Ватутінвуглереструктуризація» (20250, Черкаська обл., м. Ватутіне, вул. Транспортна, 19, код ЄДРПОУ: 14196834, р/р 26005110595 в «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ, МФО 380805), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кириченко Євгена Олександровича (ліцензія АВ № 456302, адреса: 49051, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Повідомлення

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійної судді Верховною Радою України» Верховний Суд України повідомляє про підготовку та направлення до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України матеріалів щодо обрання **Приндюк Марії Василівни** суддею Верховного Суду України безстроково.

Верховний Суд України

Постановою Господарського суду міста Києва 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, від 09 вересня 2009 р. у справі № 49/371-Б Товариство з обмеженою відповідальністю «НОВАХІМ», код ЄДРПОУ 31776203, адреса: 02166, м. Київ, вул. Віскозна, 32, рахунок 26007300278801 в АТ «СВЕДБАНК» (Публічне), МФО 300164 ТОВ «НОВАХІМ» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Філатова Владислава Арнольдовича, ліцензія АВ № 397257 від 03.09.2008 р. Адреса: 03191, м. Київ, вул. Маршала Конєва, б. 9, кв. 141, тел. 8 (044) 275-70-64.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 03 вересня 2009 р. по справі № 10/143 Відкрите акціонерне товариство «Маловисківський цукровий завод» (код ЄДРПОУ 00372061; адреса: Кіровоградська область, м. Мала Виска, вул. Кондратюка, 10) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор — арбітражний керуючий Шкуто Ю. Г. (ліцензій АБ № 216807 від 16.05.2005 р.), 50014, м. Кривий Ріг, вул. Руденко, 3 кв. 1.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

17 вересня 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

Учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство «МетаБанк» (м. Запоріжжя, реєстраційний номер у Фонді №076 від 02.09.1999) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство «МетаБанк»** (свідоцтво учасника Фонду №073 від 17.09.2009).

Учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство акціонерний банк «Укргазбанк» (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №052 від 02.09.1999) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство акціонерний банк «Укргазбанк»** (свідоцтво учасника Фонду №049 від 17.09.2009).

8-800 3081080 www.fg.org.ua

Господарським судом Хмельницької області (майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький, 29000) 25.08.2009 р. порушено провадження у справі № 3/159 - Б про банкрутство Корпорації «Подільські мінерали» (ід. код 33861724, с. Варварівка, Славутський район, Хмельницька обл., 30016, р/р 26006003231001 Славутська філія «Брокбізнесбанку», МФО 315063, код 26381672).

Розпорядником майна призначено Кунашенка Василя Івановича (вул. Шешукова, буд. 10, кв. 30, м. Шепетівка, Хмельницька обл., 30400, ліцензія № 307421 від 19.04.2007 р., видана Міністерством економіки з питань економічної інтеграції України).

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти протягом тридцяти календарних днів з дня публікації до господарського суду та розпорядника майна.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 31.08.09 р. № 10/124-09 визнано банкрутом приватне підприємство «ДЕОНІС» (м. Вінниця, пров. Учительська, 3, код 31255231).

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниця (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04).

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 09.09.2009 р. по справі № 4/296-Б Приватне підприємство «Торговий дім «Поділля» м. Шепетівка, пров. К. Маркса, 2, код 32683199 визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горбаня Аркадія Олексійовича, ліцензія АВ № 158527 від 09.01.2007 р. (29008, м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151).

Постановою господарського суду Сумської області від 03.09.2009 р. у справі № 6/83-09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Конотопський цегельний завод «РОСТ» (41600, Сумська область, м. Конотоп, вул. Генерала Тхора, 152, код ЄДРПОУ 33683307) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор банкрута призначено Кізленка Вадима Андрійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 29.02.2008 р. серія АВ № 347395, 02225, м. Київ, пр. Маяковського, 1, кв. 51).

Загальними зборами від 23/04/2009 протокол № 01/09 прийнято рішення про припинення діяльності шляхом приєднання Дочірнього Підприємства «Гайсинський комбінат хлібопродуктів « Відкритого акціонерного товариства «Концерн Хлібпром» до Дочірнього Підприємства « Львівський хлібзавод № 5» Відкритого акціонерного товариства (ЄДРПОУ 33820505, адреса: 23700, Вінницька обл., Гайсинський рн., м. Гайсин, вул. Богдана Хмельницького, 107) та призначено ліквідаційну комісію.

Заяви кредиторів приймаються ліквідкомісією протягом двох місяців від дня опублікування даного оголошення за адресою: 21001, м. Вінниця, вул. Артема, 1 (тел. для довідок 0432 525117).

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 16.09.2009 року порушено провадження у справі 5/269-09 про банкрутство та відкриття процедури санації ТОВ «Теплицький молокозавод» (23800, смт. Теплик, Вінницька область, вул. І. Франка, 28, код ЄДРПОУ 32545979, р/р 26003035532301 в АКІБ «УкрСиббанк», МФО 351005). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Калініна Павла Олексійовича (ліцензія АБ № 176087 від 10.06.2005 р., юридична адреса - 21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 411).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення

Загальними зборами від 23/04/2009 протокол № 01/09 прийняття рішення про припинення діяльності шляхом приєднання Дочірнього Підприємства «Вінницяхліб» Відкритого акціонерного товариства «Концерн Хлібпром» до Дочірнього Підприємства « Львівський хлібзавод № 5» Відкритого акціонерного товариства (ЄДРПОУ 32603993, адреса: 21001, м. Вінниця, вул. Артема, 1) та призначено ліквідаційну комісію.

Заяви кредиторів приймаються ліквідкомісією протягом двох місяців від дня опублікування даного оголошення за адресою: 21001, м. Вінниця, вул. Артема, 1 (тел. для довідок 0432 525117).

Загальними зборами від 23/04/2009 протокол № 01/09 прийнято рішення про припинення діяльності шляхом приєднання Дочірнього Підприємства ''Ресурсна компанія « Відкритого акціонерного товариства «Концерн Хлібпром» до Дочірнього Підприємства « Львівський хлібзавод № 5» Відкритого акціонерного товариства(ЄДРПОУ 33762318, адреса: 21100, Вінницька обл., Замостянський рн., вул. Артема, 1) та призначено ліквідаційну комісію.

Заяви кредиторів приймаються ліквідкомісією протягом двох місяців від дня опублікування даного оголошення за адресою — 21001, м. Вінниця, вул. Артема, 1 (тел. для довідок 0432 525117).

Державна екологічна інспекція в Київській області повідомляє про втрату круглої печатки посту екологічного контролю «Васильків» ідентифікаційний код 34978935. Зазначену печатку просимо вважати недійсною.

Загальними зборами від 23/04/2009 протокол № 01/09 прийнято рішення про припинення діяльності шляхом приєднання Дочірнього Підприємства «Гайсинхліб « Відкритого акціонерного товариства «Концерн Хлібпром» до Дочірнього Підприємства « Львівський хлібзавод № 5» Відкритого акціонерного товариства(ЄДРПОУ 33556981, адреса 23700, Вінницька обл., Гайсинський рн., м. Гайсин, вул. Відродження, 48) та призначено ліквідаційну комісію.

Заяви кредиторів приймаються ліквідкомісією протягом двох місяців від дня опублікування даного оголошення за адресою: 21001, м. Вінниця, вул. Артема, 1 (тел. для довідок 0432 525117).

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 178 (4678) СЕРЕДА, 23 ВЕРЕСНЯ 2009

23 вересня в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер північно-східний, північно-західний, південно-західний, 3—10 м/с. Температура вночі 4—10 градусів тепла, вдень 20—25°, на півдні вночі 9—-17°, вдень 22—27°.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ВЕРЕСНЯ

❒ День осіннього рівнодення. ❒ **63 до н. е.** Народився Гай Юлій Цезар Октавіан Август, перший римський імператор. ❒ **1846.** Німецький астроном Йоганн Готфрід Галле з Берлінської обсерваторії відкрив восьму планету Сонячної системи — Нептун. ❒ **1919.** У Кам'янці-Подільському на спільному засіданні Директорії, урядів УНР та ЗУНР вирішено негайно розпочати воєнні дії проти армії Денікіна. ❒ **1939.** Помер Зиґмунд Фройд, австрійський психоаналітик.

З УСЬОГО СВІТУ

Фото Ольги ВОЛОВЕНКО.

Найкращий барометр

Якщо відвідувач гольф-клубу в графстві Клер в Ірландії захоче довідатися, яка буде погода, і підійде до стіни, де повинен висіти барометр, то побачить на цьому місці табличку: «Подивіться на кіз». Річ у тім, що якщо три кози, які живуть при клубі, ховаються під дах — значить буде дощ. Якщо кози гуляють на галявині — погода буде гарною.

Аматор подорожей

Тридцять три роки по французькому селу Отрів ходив із сумкою на плечима листоноша Фернан Шеваль. І всі ці роки, повернувшись додому й повісивши сумку на цвях, він сідав читати книги про подорожі екзотичними країнами. Сам, однак, за все своє життя з села не вибрався: на поштарську платню не дуже розгуляєшся. Але такий сильний був його потяг до екзотики, що з простих підручних матеріалів — дерева, цементу, цегли, глини — побудував він диво-замок. Малесенький, але замок. Схожий відразу й на Ангкор-Ват, і на палац індійського магараджі, й ще на щось дуже казкове. Коли чутки про замок Шеваля потрапили в газети, деякі читачі запропонували влаштувати збір коштів, щоб відправити старого в кругосвітню подорож. Але листоноша відмовився. «Не можу покинути замок, — заявив він. — Там ще стільки роботи!»

Екзотичний шашлик

У Таїланді нерідко деякі фермери пропонують туристам свіжоприготованих... пацюків. Місцеві хлібороби крім вирощування на полях головного продукту — рису — займаються відловом пацюків, яких на рисових полях за рік можна знайти більше тисячі екземплярів. Від такого полювання багато користі, звичайно, і для рису, і для кишені завзятої тайської родини. Дружина фермера готує з пацюків шашлик і продає його — по кілька доларів за кілограм — любителям екзотики, які хочуть спробувати кухню, характерну для цієї країни.

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Переможний рахунок

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

У середині 90-х ми в редакції нашого щотижневика «Киевские новости» приймали якось гостя, старого приятеля нашого видання кінодраматурга Євгена Онопрієнка (один лише його сценарій фільму «У бій ідуть лише «старики» чого вартий!). Сиділи, попиваючи гарне вино, на якому, як виявилося, Євген Федорович добре розумівся. «А що тут дивного? — перепитав він. — Адже я свою творчу біографію починав у Кишиневі. Було колись...»

І, зробивши черговий ковток червоного сухого, почав свою розповідь:

«Після закінчення кіноінституту мене направили до Молдавії, де ми на основі кореспондентського пункту мали створювати кіностудію. Я був головним редактором і заступником директора з творчих питань. Життя було цікаве. Тричі на місяць ми випускали журнал кінохроніки. І в ньому обов'язково — сюжети про промисловість, сільське господарство, культуру, спорт. Особливо допікала мене промисловість. Пару наших ремонтних заводиків, що були тоді в республіці, ми відзняли в усіх ракурсах. Запам'ятали друкарню, залізницю, а вже промислову Наддністрянщину зняли, що називається, вздовж і впоперек. Але в ЦК, куди ми здавали журнал, від нас вимагали не Наддністрянщину, а Молдавію. Я ледь не благав сказати, де ж нам цю промисловість відшукати. Адже немає нічого, крім винзаводів. А мені у відповідь погрожували партійним покаранням. Але суть історії, що хочу розповісти, не в цьому...

Був у нас оператор-вірменин Григорян. Досить завзятий малий. Накупив збірників віршів свого однофамільця, і коли їздив знімати сюжети по районах, дарував книги зі «своїм» автографом секретарям райкомів. Ті, звичайно, були в захваті. Зрозуміло, йому дарували найкращі вина, продукти. Своєю монополією він вважав спорт, нікого до нього не підпускав. Плівку ми проявляли в Одесі, свого цеху тоді ще не мали. Часто оператори самі й монтували сюжети — режисерів було всього два, а місцеві кадри ще тільки вчилися ремеслу хронікерів. І от якось відправив я Григоряна знімати футбол. Це був якийсь важливий для розподілу місць у турнірній таблиці матч. Сам я на нього не потрапив — знімав у Дубосарах будівництво гідроелектростанції. По телефону Григорян повідомив мене, уже з Одеси, що сюжет вийшов чудовий, кишинівці виграли 2:0, і він примудрився зняти обидва забиті м'ячі. Так як зняти! Класичні кадри.

Кадри справді вийшли вражаючі. М'ячі летіли, як ядра, ледь не розриваючи сітки, а воротар безпомічно розпластувався на траві.

Подивився я журнал пізно увечері. Поздоровив Григоряна із вдалими кадрами. А вранці, як водиться, повіз журнал до ЦК. Сидимо в залі, дивимося, чекаю похвали! Але що це? Коли пішов футбольний сюжет, цековці захвилювалися, стали голосно переговорюватися по-молдавському. Я мови не знаю, але відчуваю по тону аж ніяк не похвалу... Увімкнули світло — й керівники вп'ялися в мене очима.

— Він тверезий? — запитують при мені про мене.

— Начебто, — відповідає хтось.

— Тоді нехай пояснить, що це за жарти? — пролунала директивна вказівка.

— Які жарти? У чому річ? — дивуюся я.

— Він не знає! — підхоплюється один. — Судити його треба!

— Виключити з партії!

— Вигнати з роботи!

Не переказуватиму всі репліки. Ви самі можете уявити цю сцену в особах. А річ у тім, що рахунок у матчі був 0:0. Виявляється, свій «класичний» сюжет проноза Григорян на розминці перед матчем зняв: як б'ють по воротах, бігають по полю. А на матчі він і не був, ушився до знайомої циганки. Потім по телефону, як робив це не раз, уточнив у друзів рахунок. А друзі цього разу підвели, щось переплутали й «видали» результати іншого матчу...

От така напівсмішна історія вийшла, — закінчив свою розповідь Євген Федорович. — А от ще пам'ятаю в Молдавії...».

Але про це ми розповімо іншим разом...

В. Н.

Як дихає Тихий океан

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Що більше двоокису вуглецю викидають у повітряний простір нашої планети тисячі заводів, фабрик, електростанцій, мільйонні армади автомобілів, то більше погіршується наше з вами здоров'я. Справедливості заради треба сказати, що не весь цей «бруд» залишається в атмосфері — більшу його частину поглинає Океан. Так, принаймні, вважали до кінця 1974 року.

Саме тоді вчені завершили аналіз даних, зібраних у Тихому океані науково-дослідницьким судном «Хакухо-Мару», що належало Токійському університету. І при цьому з'ясувалася не дуже приємна обставина. Виявилося, здатність океану поглинати двоокис вуглецю з повітря була сильно перебільшена. П'ятдесят тисяч миль пройшло за шість років японське судно по морям і океанам й всюди вчені брали проби газів з повітряного шару над водою й безпосередньо з самої води. У результаті досліджень з'ясувалося, що поблизу екватора й біля берегів Південної Америки двоокису вуглецю в атмосфері значно менше, ніж у тамтешніх водах Тихого океану. Газообмін між двома великими сферами — гідро- й атмо- — тут йде від повітря до води майже вдвічі швидше, аніж у зворотному напрямку.

Проте в північних районах Тихого океану й особливо в його помірних широтах — навпаки. Тут океан забирає в повітря двоокис вуглецю зі значно меншою жадібністю, і в поверхневому шарі води цього газу міститься набагато менше, ніж в атмосфері над нею. Але екваторіальна область невелика в порівнянні з помірними й полярними широтами. Отримані дані досліджень дозволили вченим зробити очевидний висновок: Тихий океан у цілому — зовсім не «акумулятор» двоокису вуглецю й не «пилосос» планети.

КУНСТКАМЕРА

Ящірка, яка полетіла першою...

Цю знахідку було зроблено наприкінці 60-х років минулого сторіччя в одній з бристольських шахт.

Хтось із гірників звернув увагу на те на шмат породи, що потрапив під руку в шахтному штреку, зберіг на собі відбиток малої, лише з десяток сантиметрів завдовжки, доісторичної тварини. Хтось інший зметикував, що подібна знахідка може являти певний інтерес для вчених... Так шматок породи потрапив до рук палеонтолога з Кембриджського університету Памели Робінзон. І тоді...

Доісторична ящірка, що залишила свій відбиток на камені, жила, як визначили дослідники, 200 або навіть 220 мільйонів років тому. Ящірка виявилася представником нового, ще невідомого палеонтологам виду. Але набагато дивнішим було інше: біля ребер «бристольської рептилії» починалися дві округлі шкірясті плівки — камінь зберіг відбитки... крил!

Чи означало це, що гірники виявили першу живу істоту, яка зуміла спертися на повітря? Памела Робінзон була категорична: саме так і є! Адже «бристольська рептилія» існувала, за її визначенням, за кілька десятків мільйонів років до появи на Землі крилатих звіроящерів птеродактилів (яких до цього вчені вважали першими з хребетних, що навчилися літати) і за шістдесят мільйонів років до перших птахів — археоптериксів. Англійська дослідниця припустила, що ця ящірка — перша крилата істота на Землі, розправивши свої крила, легко могла перелетіти з дерева на дерево. Крила дозволяли їй, як планеру, здійснювати політ на відстань до 15 метрів...

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1819

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

